

STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN TE DELFT

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS
BEHALVE IN DE VACANTIËN
DE JAARGANG BEGINT 1 OCT. II HET
ABONNEMENT KOST f 1.25 P. KWART.

REDACTEURS: MEJUFFR. J. BECKERING VINCKERS, G. A. VAN STEENBERGEN,
MEJUFFROUW E. DE KOE, ♦ F. B. SIMON VAN LEEUWEN, ♦ H. F. E. DU MOSCH,
E. VAN EVERDINGEN.
♦♦♦ VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK J. ALEXANDROFF. ♦♦♦

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
ADVERTENTIËN 20 CENTS PER REGEL

23^e JAARGANG. N° 24

TECHN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT

28 APRIL 1921

HOUD. Rouwbericht. — Redactioneel: Tsecho-Slowaksche
herinneringen. — Delftsche Studenten Federatie: Federatie;
ing Ir. A. van der Steur. — D. S. C.: Bibliotheek S. P.;
na. — Gedachten en Gedichten: Pacificatie in de Studenten
— Technische Hoogeschool: Mededeelingen. — Familie-
lichten. — Tijdschriften: Grootemenschpers; Korte Berich-
— Ingezonden: Geachte Redactie; Zeer geachte Redactie;
te Redactie; Nacht!; Waarde Roland; Zoo maar en nog
— Advertenties.

Aan dit nummer is een bijblad toegevoegd, gewijd aan
9e lustrum van Laga.

Hiermede vervult de Redactie den droeven
plicht te berichten, dat den 25^{en} April jl. te
Amsterdam is overleden

L. M. DE JONG,

Oud-lid van het Delftsch Studenten Corps.
Oud-redacteur van het Studenten Weekblad.

REDACTIONEEL.

Is voorjaar!

De redactie van het S.W. zet de ramen wijd
open en laat de zon naar binnen spelen. Maar o,
wat komt er nu aan 't licht, dingen, die wij niet
hebben opgemerkt toen 't nog koud en donker
was binnen. Wat al kankerbacillen, wat al stof-
stoffen hebben we daar gevonden, opstapelings van
wil en broeinesten van gevaarlijk gebroed.

Nu de zon alles licht maakt en aan den dag
brengt wat nacht en duisternis was, nu wordt een
hoonmaak noodig, als nooit gekend.

Ziet hier, lezers van het S.W., op ons binnen-
land houden wij onze groote voorjaarsuitverkoop.
En mochten zich de borstels en bezems eens wat
fel hebben bewogen, mochten sommige kwalijk
rekende plekken eens een te heftigen veeg (uit den
hem) hebben ontvangen, dan duide men dat den
rijdrijvers van deze opruiming niet ten kwade.
recht is hier de schoonmaakwoede aan den gang;
groot is de opruimwoede van den Leeuw van
het S.W., die een uitverkoop houdt onder het
brul van: „Alles moet weg”.

Ter zake echter!!! Vergeeft ons deze redactio-
nele ontboezeming. C'est le printemps!

Zie, in de kolommen van het S.W. waren in de
laatste weken wel wat zeer duistere plaatsen. En
nu worden ze onbarmhartig blootgelegd, zij het
ook met studentikosen spot. Niet dat wij wen-
schen de schrijvers van de artikelen in die kolom-
men de hand boven 't hoofd te houden, want wij
meen dat de kiemen, die zij hebben gezaaid,
beten worden uitgerooid.

Gij, Jan Droff, zijt gij niet wat te ver afgedwaald
in den breedten weg, welken het U als gevreesd
mensent gegeven was te bewandelen? Pasten uwe
oppen wel in het kader van wat op prijs gesteld
wordt?

Laat de Redactie het niet behoeven te betreuren
als haren medewerker voor de rubriek Muziek
hebben aangesteld. Schoenmaker, blijf bij uw
best, roepen wij U toe, en misbruik uw ambacht
niet in dienst van een ontoerekenbaren duivel, die
soms parten speelt!

Gij, Mulder, waardeeren wij om uw werkkraft,
uw doorzettingsvermogen. Maar werd dat wel in
de goede richting aangewend? Wij meenen van
niet en uwe artikelen staven onze bewering, dat
uw doel wel eens in een andere richting zoekt
en U weet waar het te vinden is. En waar wij
er naar belletrie strevende stemmen en buiten-
landsche pers aan 't woord hebben gelaten, daar
heeft die rubriek „Uitverkoop in onzen Redactio-
nele Winkel” even opklarend werken als de
aanmerkingen, welke onzen muziekcensent ten
del vielen.

TSECHO-SLOWAASCHE HERINNERINGEN.

Nu wij weder tot onze haardsteden zijn terug-
gekeerd, weder meegaan in den sleur van een
regelmatig leven, weder opgenomen zijn in den
ademolen, behooren onze Praagsche dagen weer
in het verleden. Maar als een bonk herinnering

uit onzen jongsten tijd ligt daar als een rijke mijn
de opstapeling van vele ervaringen en gebeurtenis-
sen in ons geheugen.

Laat ik pogen daarvan een extract te geven,
laat het mij mogen gelukken daarvan wat af te
zonderen, dat toch moet weergeven den rijkdom
van indrukken, waarmede wij van het studenten-
congres terugkwamen.

Allereerst dan een overzicht.

Met wat al verwachtingen zijn wij de reis niet
aangevangen, verwachtingen van internationali-
satie, van sensatie vooral. Hoevelen ook vatten
deze gelegenheid niet gretig aan om eens goedkoop
te kunnen reizen en zoo eens wat van de wereld
te kunnen zien. En ofschoon ik vermoed, dat dit
oorspronkelijk niet de bedoeling van de organisa-
toren van de reis is geweest, toch kan dankbaar
worden geconstateerd, dat het enthousiasme van
die personen ook voor het congres en het interna-
tionale contact gestegen zijn tot een hoogte, waar-
boven dat enthousiasme zeer vruchtbaar kan
zijn. En het valt niet te betwijfelen, of dat enthousiasme
heeft zich na de terugkomst in Holland op
de Nederlandsche studentenorganisatie gericht, die
hen in staat heeft gesteld deze reis mede te maken,
en waardoor ze hebben leeren inzien het groote
belang, dat die organisatie uit een cultureel oog-
punt bezit, waardoor die zeker den steun van velen,
de belangstelling van allen verdient, welke haar
na Praag door geen enkelen deelnemer mag wor-
den onthouden. De internationale relaties daar in
Praag en omstreken aangeknoopt, zijn zoo talloos
en de vriendschapsbanden, die zich daar hebben
gevormd, zoo veelvuldig, dat het een niet te ge-
waagde onderstelling is, als we dit contact van
studenten uit alle landen als zeer belangrijk voor
de moderne, weder opgevatte cultuur kenschetsen.

Wij dachten, naar ongecultiveerde landen te
reizen, naar een ongeregelde, wanordelijke samen-
leving, in welke een oogenblikkelijke meerderheid
aan 't bewind haar plaats met kracht van wapenen
handhaaft; wij kwamen in een rustigen staat, waar
gearbeid wordt om zich een plaats te veroveren
van aanzien tusschen de mogendheden, een staat,
die sterk is door eenheid, met een zelfbewust be-
stuur geruggesteund door de massa. Een staat, die
hier een struggle for life voert na eenige eeuwen
onderdrukking door Oostenrijk en die geen middel
onbenut laat om z'n aanzien in 't buitenland te
verhoogen, die vecht voor z'n erkenning als levens-
krachtige gemeenschap.

En ja, dan moeten wij erkennen, dat wij ook
hiertoe in de middel geweest zijn, een machtig levend
propagandamiddel, een reclamemiddel bij uitstek,
gekozen om de prachtige indrukken, die wij hebben
opgedaan in de jonge republiek Tsjecho-Slowakije,
af te drukken en over te brengen in de kringen,
die ons na den terugkeer in 't Vaderland weer
met open armen hebben ontvangen.

En dan moet hier gewag gemaakt van de schitte-
rende wijze, waarop zij hebben bewerkstelligd, dat
wij ons in die functie zoo wonder wel hebben thuis-
gevoeld, dat wij, beseffend het doel waarop de
aandacht van onze gastheeren is gericht geweest,
toch nog een enthousiasme hebben kunnen toonen
voor de eminente wijze, waarop zij ons ten nutte
hebben gemaakt, door de groote toewijding, welke
zij steeds hebben getoond, terwijl zij ons rond-
voerden door hun mooi land, door de wijze waarop
zij ons vertrouwd hebben weten te maken met hun
volk en gewoonten en zij ons omgeven hebben met
een zorgzaamheid, waardoor wij ons behaaglijk
zijn gaan voelen in die vreemde omgeving. Hunne
gastvrijheid zij nooit volprezen. Genoeg, ik hoop
deze indrukken met typische bewijzen te kunnen
staven.

Thans overgaande tot een geregeld relaas, begin
ik met

De heenreis.

Uitgeleide gedaan aan het Centraal Station in
Amsterdam, waar onmiddellijk op de twee voor de
studenten gereserveerde wagons (hoe lang zouden
wij daarin niet verblijven) beslag werd gelegd,
begroet door vrienden, ouders en anderszins, waar-
op een persfotograaf het sein tot vertrekken gaf,
door juist intijds de afvaart te vereeuwigen. De
tussenstations tot de grens deden het aantal deel-
nemers nog stijgen tot ± 120, hetgeen aan de rust
van kalmer-gesitueerden nu juist geen voordeel

bracht. Groote ongelukken waren ondanks alle
onstuimigheid voor de grens nog niet voorgekomen,
en behoudens door een gebroken ruit en een ver-
scheurd spoorkaartje liet de stemming zich door
niets drukken. Deze toestand bleef ook na een
vlotte visitatie en bestendigde zich helaas toen de
nacht begon te vallen, waardoor slaaplustigen
menige verwenschingen hebben geuit, vooral door
eenige Deutsche conducteurs, die in onbekrompen
taal ons rechtmatig bezit van alle plaatsen in de
wagons meenden te moeten betwisten.

Hoe 't zij, ook die nacht ging voorbij en de och-
tend gloorde omstreeks Dresden, toen onze wagons
opnieuw een aan- (of over-) vulling ondergingen
door het binnentreden van een groep Belgische
studenten, aan het vrouwelijk gedeelte waarvan
onmiddellijk de noodige eer en zitplaatsen werden
bewezen.

(Wordt vervolgd.)

DELFTSCHE STUD. FEDERATIE.

FEDERATIE.

De beschouwingen van de redactie van het S.W.
in jaarg. 23 No. 23 hebben geen helder beeld ge-
geven van de bezwaren, welke inzake federatie tus-
schen verschillende groepen van studenten zijn ge-
rezen.

Wij onderschrijven namens S.V. en S.S.R. het
daar uiteengezette standpunt, dat volgens de redac-
tie alléén ingenomen is door de drie neutrale
studentenverenigingen en de meerderheid der
nihilisten-afgevaardigden. Wij herhalen, dat het
volgende standpunt ook het onze is.

„Bij het overgaan tot ingrijpende hervormingen
is het noodzakelijk geoordeeld zich goed reken-
schap te geven van het doel, dat men met die her-
vormingen beoogt, opdat daarna de richting te be-
palen is, welke moet worden ingeslagen. Voorop-
gesteld moet dus worden, dat, alhoewel de weg,
welken de studentenwereld in de eerstvolgende tien
jaren zal inslaan niet af te bakenen is, geen her-
vormingen mogen worden aangebracht, welke de
principes, die aan het gestelde doel ten grondslag
liggen in gevaar brengen.

Wat beoogt n.l. deze hervorming, wat is het doel
der federatie?

De federatie wil zijn, een overgangstoestand, een
verenigen van zooveel mogelijk studenten in één
verband, om te komen tot één alomvattende neu-
trale studentenvereniging, die alle belangen van
hare leden, zoowel op studie als op studentengebied
in den uitgebreidsten zin van het woord zal be-
hartigen.”

De omschrijving in art. 4 der Statuten doet ons
ook dit onderschrijven. Toch ware het wellicht
zeer gewenscht, dat de redactie eens duidelijker
omschreef wat zij verstaat onder: „behartigen van
alle belangen van hare leden, zoowel op studie als
op studentengebied in den uitgebreidsten zin van
het woord”.

„Een overgangstoestand dus, maar een waarbij,
rekening houdende met de realiteit, geen opvattin-
gen mogen worden gehuldigd, welke den overgang
van den federatietoestand naar den doeltoestand
kunnen belemmeren.”

De federatie moet als gevolg hiervan (nog eens
versterkt door:) dus worden gegrondvest op de
neutrale verenigingen.... Waarom? Luister naar
de argumenten!

De tegenstellingen dier neutrale verenigingen
kunnen in de toekomst worden opgeheven en de
bezwaren tegen het lidmaatschap langzamerhand
genivelleerd (Corps en Bond). Hier staat 2 x het-
zelfde. Het is immers de gangbare meening, dat,
wanneer de bezwaren tegen het lidmaatschap ver-
vallen, de Bond zal opgeheven worden? Maar als
alleen, omdat de bezwaren tegen het lidmaatschap
genivelleerd kunnen worden, de reden moet zijn
om de federatie op Corps en Bond te grondvesten,
dan begrijpen wij niet, hoe men de federatie ook
op de D.V.S.V. heeft willen grondvesten. — Toch
erkennen wij dit als zeer juist, omdat niet het
opheffen van bezwaren tegen 't lidmaatschap voor
een groep, de reden moet zijn om de federatie ook

op die groep te grondvesten, maar zoo'n groep moet kunnen samenvloeien met andere groepen tot één geheel. En dat kan de D.V.S.V. wél. Immers men verstaat onder dat samenvloeien, dat alle meisjesstudenten lid worden van het geheel, terwijl zij toch een aparte V.S.V. kunnen behouden. Dit moeten we wel aan de dames zelf overlaten. Is niet?

Nu zeggen S.S.R. en S.V., dat ook zij kunnen samenvloeien wanneer de gereformeerde en katholieke studenten lid kunnen worden van de ééne standsvereniging. Het behouden van een vereniging voor gereformeerde of katholieke studenten mag toch wel aan hen zelf overgelaten worden! Is niet?

De redactie zegt echter, dat kan **niet**, volgens onze beginselen, — die zij blijkbaar zooveel beter kent — (sic).

Nu volgen eenige beweringen met daar tusschen in:

„Zooals reeds dikwijls is gezegd: de z.g. niet-aangeslotenen bij Corps, Bond en Dames moet tot de federatie toetreden als student, niet als gereformeerde of katholiek.”

Het is de redactie blijkbaar onbegrijpelijk, hoe wij kunnen zeggen dat: als men het katholiek zijn wil scheiden van het student zijn, het ons eender voorkomt als men „het meisje zijn” zou willen scheiden van „het student zijn”.

Tegen een drietal beweringen van de redactie moet ik protesteeren. **Zij zijn niet waar. Wij willen echter aannemen, dat zij ons steeds verkeerd heeft verstaan.**

1°. „Daarbij komt nog, dat de op die basis aangesloten verenigingen door haar toetreding tot de federatie, de behartiging van hare algemeene belangen overdraagt aan het bestuur van de federatie, zoodat deze belangen niet door het bestuur der eigen vereniging worden behartigd, hetgeen ook een reden is, waarom de religieuze verenigingen zich tegen de federatie op dezen grondslag verklaarden.”

Meermalen heeft S.V. en ook S.S.R. verklaard, dat zij — vertegenwoordiging, bouwplannen, sportparken, — de behartiging van hare algemeene — hieronder te verstaan belangen, die aan allen gemeen zijn, — wil overdragen aan het federatiebestuur. Virgilius zal dan de plaats innemen van het Kth. Corpsdispuut nu in het Corps.

2°. „Ook in dit opzicht is het standpunt van de leiders dier verenigingen te eng, zij wenschen de federatie slechts te gebruiken om de behartiging van de belangen der eigen leden beter te kunnen mogelijk maken, terwijl hier wel dient te worden aangehaald, dat juist de neutrale groepen zich ook de belangen van de niet-leden hebben aange trokken, waarvan de oprichting der federatie, waartoe zij den eersten stoot gaven, wel het meest sprekende bewijs is.”

Deze smaad op de verenigingen S.V. en S.S.R., dat zij niet ook de belangen van het geheel in het oog wilden houden, willen we alleen beantwoorden met: „zoo de waard is, vertrouwt hij zijn gasten”. Alleen door het willen oprichten van een federatie, die alle studenten zal omvatten, trekt men zich de belangen aan van niet-leden. En hierbij staan toch S.V. en S.S.R. niet bij D.S.C., D.V.S.V. en D.S.B. achter.

3°. „Er is ook vaak aangehaald, o.a. van de zijde van Sanctus Virgilius, dat een federatie in Delft een bond zou moeten zijn, van alle verenigingen, los en vast, om zooveel mogelijk studenten te omvatten.”

Wij herinneren ons niet, dat dit éénmaal aangehaald is. S.V. heeft steeds gevraagd, die verenigingen te omvatten, die voor haar leden de behartiging van de algemeene studentenbelangen bevorderen. Het beginsel om de federatie op te bouwen als een bond van alle verenigingen los en vast, is ook voor ons niet te aanvaarden.

Tot slot wil ik alleen nog het volgende uit het artikel ontleden:

„Zelfs theoretisch is dit beginsel niet te aanvaarden, eersten omdat een federatie met een redelijk stelsel van afvaardiging en verantwoordelijkheid een samenvoeging van gelijksoortige grootheden of eenheden moet zijn; hoogstens mag het zijn een samenvoeging van groepen gelijksoortige grootheden of eenheden, waarvan de huidige Statuten een beeld geven, (het onderling verschil tusschen deze groepen moet dan scherp worden gedefinieerd), tweedens, omdat het juist door de ongelijksoortigheid der groepen mogelijk is, dat de eenheden, dus de personen, twee of driemaal lid zijn van één en denzelfden bond, waardoor een soort voorkeurstelsel moet worden ontworpen en de verantwoordelijkheid van de groepen eenvoudig niet vast te stellen is.

Juist deze verantwoordelijkheid van het federatiebestuur tegenover verschillende neutrale groepen moet goed worden omschreven, daar een dezer groepen steeds het recht van veto inzake besluiten moet bezitten. Dit recht van veto mag nooit worden verleend aan een bijzondere groep, welke op gelijken grondslag met de neutrale groepen in de federatie zou zijn opgenomen. In de redactie der Statuten, zooals die door de vereniging Sanctus Virgilius was voorgesteld, is met dit punt ook in 't geheel geen rekening gehouden.”

Hoewel de redactie in het begin van haar artikel de principieele zijde heeft naar voren te brengen, — welke principes ook wij hebben kunnen onderschrijven —, en waarvan zij in het begin zegt, dat dat principieele standpunt als het draaipunt van de kwestie moet worden beschouwd, komt in dit laatste het draaipunt der kwestie pas tot uiting.

Ook wij zeggen dat de federatie met een redelijk stelsel van afvaardiging en verantwoordelijkheid een samenvoeging van gelijksoortige grootheden of eenheden moet zijn. Wij vinden D.S.C., D.V.S.V., D.S.B., S.V., S.S.R. gelijksoortig, omdat zij voor hare leden willen bevorderen de behartiging van de algemeene studentenbelangen. Al deze verenigingen kunnen ook samenvloeien en ten opzichte van dit criterium zijn zij dus gelijksoortig en gelijkwaardig! Legt men een ander criterium aan, dan mogen zij ongelijksoortig zijn, — vandaar hun verschillende namen —, maar dit is staande op het principieele standpunt der federatie van geen betekenis.

Het federatiebestuur moet dunkt ons niet alleen verantwoordelijk zijn tegenover de neutrale groepen, maar zoo men het wil, tegenover alle groepen waarop de federatie wordt gegrondvest.

Dat alleen neutrale verenigingen het recht van veto en nog wel moeten hebben, is ons niet duidelijk. Wanneer één groep het recht van veto krijgt, dan is het redelijk het aan alle ten opzichte van de federatie gelijkwaardige groepen te geven. Maar waarom veto? Een maatregel door de meerderheid gewild moet men toch, hetzij onder protest, kunnen dulden?

Als de redactie dan zegt, dat b.v.b. wél het D.S.C., de D.S.B., de D.V.S.V. het recht van veto moeten hebben, waarvan de beide laatste ieder ± 120 studenten verenigen, dan is het ons niet duidelijk, dat S.V. met 190 Delftsche studenten dat nooit zou mogen hebben. Is dat omdat die 190 Delftsche studs katholiek zijn? Dan komt dat ons voor, dat men van ons vraagt, ons zelf maar als minderwaardig te erkennen door die Statuten, waarin dit vervat is, maar goed te keuren. Wij vertrouwen echter, dat in de ideale ééne studentenvereniging ieder stem evenveel waarde zal hebben en hopen, dat men dat ook in dezen overgangstoestand zal gaan erkennen. Wij hopen, dat wij ons vergissen als wij uit dit schrijven van de redactie moeten opmaken, dat haar principieel standpunt, waarop zij de federatie wil opbouwen, is: één verband te vormen van zooveel mogelijk studenten met verantwoordelijk bestuur tegenover D.S.C., D.S.B. en D.V.S.V., die alléén het recht van veto moeten hebben.

De redactievoorstellen, die S.V. achtereenvolgens voor art. 6 heeft gedaan luiden:

1°. Art. 6. De Delftsche Studenten Federatie is ingedeeld in:

a. groepen, die de bevordering der algemeene studentenbelangen van hare leden nastreven,
b. groepen leden, welke niet aangesloten zijn bij een der groepen bedoeld onder a.

2°. Idem:

a. groepen, die evenals D.S.C., D.V.S.V. en D.S.B. de bevordering der algemeene studentenbelangen van hare leden nastreven,
b. idem.

Hierbij werd door de historie, aan de neutrale groepen het voorrecht gegeven met name genoemd te zijn in de Statuten.

De bepaling omtrent de dubbele leden luidt volgens het voorstel van S.V.:

Wanneer een lid bij twee of meer groepen genoemd onder dit artikel zou kunnen worden ingedeeld, zoo wordt hij ingedeeld bij die groep, welke de oudste in jaren is, tenzij hij zelf uitdrukkelijk schriftelijk anders verklaart bij het bestuur van een groep óf bij het federatiebestuur.

Ook in dit laatste geval vragen we slechts automatische toetreding onzer leden en rechtstreeksche afvaardiging naar het federatiebestuur.

FRANS WIJFFELS.

Lezing van Ir. A. van der Steur, over de Bouwplannen der Delftsche Studenten.

Voor een gehoor van ongeveer 200 studenten, een vijftal hoogleeraren (van verschillende hoogleeraren was bericht van verhindering ingekomen) en het

voorloopig Federatiebestuur, benevens afgevaardigden van alle vakverenigingen, vangt spreker zijn voordracht aan met eenige algemeene opmerkingen, gevoerd door een historisch overzicht waaraan wij het volgende ontleenen:

Zomer 1918 bestond reeds een plan bij den heer Reyman, directeur van de Intern. School voor Wijsbegeerte te Amersfoort tot het oprichten van een studentenstad. Onnoodig te zeggen, dat dit plan, evenals dat van een studententuinstad aan de Oostsingel te Delft, direct werd verworpen wegens kapitaalgebrek.

Zelfs de plannen van de studententuin-dorp-veeninging te Delft bleken uit deze overweging onvoerbaar te zijn, zoodat spoedig besloten werd, trachten de studenten in blokbouw te huisvesten, dit zijnde de meest oeconomische wijze van wonen rekening houdende met de opvattingen wat betreft de vrijheid, op welke geen inbreuk mag worden gemaakt en waarom dan ook kazernebouw werd verworpen. Ook de beperkte grondoppervlakte voor deze bouw benodigd en het feit, dat de bebouwing aansluit op een gewoon stratenplan deden hiertoe besluiten, zoodat spreker met zijn collega Briët een schetsplan voor deze uitvoering maakten, welk plan met 't oog op de te verwachten subsidie van Regeeringswege nog te duur was gezet; de exploitatie kon nog niet sluitend worden gemaakt, waardoor dus de noodzakelijkheid bleef nog meer op de eischen te laten vallen. In de verdiepingbouw werden de gangen weer wat sneller terwijl de lichtkokers moesten wegvallen en plaats hiervan de gangen van uit de kamers licht door matglas tegen den zoldering, terwijl afmetingen van de kamers nog iets geknepen werden en meer gelegenheid tot samenwonen werd geboden door het ontwerpen van meer slaapkamers. Lat ik hier nog even resumeeren de huurprijzen der kamers, voor 1 persoon 30, 32.50, 35 en 37.50, voor tweepersoonskamers 50, 55, 60 en 65 gulden.

In deze bouw kunnen ± 140 studenten worden ondergebracht, terwijl iedere verdieping in de deelen is ingedeeld met aparte opgang en omhankelijk van elkaar; in ieder wonen dus 12—14 studenten.

Op 't einde van zijn voordracht gekomen, spreker nog even zijn ideeën over bouwkunst samen en acht zich gelukkig deze in dienst van instelling als deze te kunnen stellen. Hij roept de steun der Regeering in, om de financiële bezwaren van het plan uit den weg te ruimen en geeft den studenten in overweging hun instemming met de oprichting van deze huizen te betuigen.

De president van „Practische Studie” bedankte spreker hartelijk voor zijn lezing, waarbij zich president van het Voorloopig Bestuur der Federatie aansluit en daarbij nog opmerkt, dat het Federatiebestuur alles in 't werk zal stellen deze plannen uitvoering te doen geraken.

DELFTSCH STUDENTENCORPS

STUDENTEN-SOCIETEIT „PHOENIX”.
BIBLIOTHEEK.

Nieuw aangeschafte boeken.

V. Letterkunde.

G. de Reynold — Charles Baudelaire.

VI. Geschiedenis en Levensbeschrijvingen.

P. J. Jouve — Romain Rolland vivant. 1914—1919 (Gedachteboek).

VII. Koloniën, Land- en Volkenkunde.

C. K. Chesterton — Irish Impressions.

VIII. Sociale Wetenschappen.

Karl Huszar — De Dictatuur van het Proletariaat in Hongarije.

Israel Zangwill — The Voice of Jeruzalem.

X. Kunst.

Louis Gonse — l'Art Japonais.

XII. Wijsbegeerte en Godsdienst.

Dr. H. W. Ph. E. van den Bergh van Eysinga — Eros (een boek van liefde en sexe).

N. S. van Leeuwen — De Godvreezende Zeevaarder of de Nieuwe Christelijke Zeevaart.

Paul Gaultier — Les Maitres de la Pensée Française.

Brochures.

J. C. Andriessen — Rede uitgesproken bij de afvaardiging van het Hoogleeraarsambt aan de Technische Hoogeschool te Delft, den 13den April 1921.

LAGA.

Na de laatste twee voorspoedige jaren, kijkt men weer met belangstelling naar wat Delft dit jaar op de baan zal brengen. Laga zal uitkomen een oude vier, een jonge vier, een jonge acht, een oude en een jonge sciffeur en misschien op landia met een overnaadsche vier.

De oude vier is na veel veranderingen in samenstelling en coach eindelijk als volgt geformeerd:

M. M. C. Posno (boeg)	68 K.G.
J. Romijn	83 "
P. Romijn	76 "
A. G. G. Schot (slag)	78 "
P. C. van Niftrik (st.)	55 "

Langen tijd was eenheid ver te zoeken, maar vooral de laatste week is de ploeg goed vooruitgegaan.

De catch en het rijden van den slag, één van de zwakste punten, zijn veel beter geworden.

No. 3, die het vorige jaar aan bakboord zat, zit thans zeer gemakkelijk aan stuurboord; hij kan den slag nog wel wat beter steunen.

No. 2 moet de gedachte uit zijn hoofd zien te halen, dat men alleen achter een zeer goeden slag kan gaan en prettig kan roeien; aanpassingsmogelijkheid is een voornaam ding.

De boeg is nog dikwijls te laat en moet zijn krukje wat minder uittrappen vlak na den inzet. De haal is nog niet heelemaal gelijk, maar zooals zegd, de ploeg gaat goed vooruit en vooral in de spurt is de snelheid niet gering.

Wat de jonge vier en acht betreft, deze maken goede kans op de Varsity. Beide loopen uitstekend door. Hun slag weet de rust er goed in te houden en ook in versnellingen blijft hij lang. Vandaag maakte de jonge acht over 2 K.M. een tijd van 7 min. 25 sec., terwijl een stevige wind schuin tegen stond. Het rijden is nog niet beheerscht, het waterwerk over het algemeen goed. De jonge acht staat uit:

W. Spoelstra (boeg)	70 K.G.
Th. van Dort	72 "
A. Wehlburg	72 "
H. Kist	78 "
M. Kalf	87 "
H. van Amerom	79 "
E. Halewijn	74 "
W. Terwogt (slag)	70 ^{1/2} "
M. Davis (st.)	52 "

Hieruit vormen de boeg, no. 6, no. 5 en de slag de jonge vier met W. Andrau (55 K.G.) als stuurman. De heer Eijken oefent nu ongeveer een maand in Rotterdam onder leiding van dr. Kolff en schijnt goed vooruit te gaan. Hij heeft zijn hoogtepunt bereikt nog niet bereikt en zal dit jaar nogmaals in kans wagen voor de Diamond Sculls. Ook zal hij, evenals de heer Hogenhuis, op de Varsity starten. De uitslag is niet twijfelachtig.

Van een oude acht zal dit jaar voorloopig niet tel komen, maar wie weet, wat er na de examens nog gebeurt.

P. C. VAN NIFTRIK.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

PACIFICATIE IN DE STUDENTEN-MIJ.

Doordat ik meer dan de meeste andere studenten staat was, de toestanden bij Corps en Bond te kennen waag ik het 'n woordje te zeggen betreffende het bovengenoemde onderwerp.

Immers dit idee van pacificatie is een vraag geworden, waaraan langzamerhand in onze studenten-wereld meer en meer aandacht wordt gevestigd!

De federatie is tot stand gekomen, maar hoe goed ook bedoeld, is zij toch nog te zeer kind der noodnood — en te zeer gebaseerd door formulen — lust.

Zij heeft nog niet gebracht de ééne groote verenging — de praktische band, die alle studenten verbindt.

De toestanden onder de damesstudenten wil ik hier buiten beschouwing laten, hoewel ik natuurlijk overtuigd ben, dat zij (de toestanden n.l.) ten minste onze aandacht verdienen.

—o—

In onze studenten-maatschappij bestaan Corps Bond en deze vereenigingen dragen beide in de kern voor eene algemeene studentenvereniging.

Bij het Corps valt onderanderen te bewonderen het groote gevoel van saamhoorigheid.

Velen echter keuren daarbij af, de groentijd, de scheiding in de studie jaren en de groote onkosten waarmee het lidmaatschap gepaard gaat.

Bij den Bond bestaan deze bezwaren niet, doch hier is ook de eerstgenoemde, belangrijke factor vast ten volle ingeboet.

Achtereenvolgens zullen wij de genoemde bezwaren, die tegen het Corps worden ingebracht, onder het oog zien en door voorbeelden voor oogen op middelen om de bezwaren te doen verwijderen, eene eenheid te grondvesten zonder dat aan de zijde van Corps of Bond al te veel moet worden toegegeven.

De groentijd is een zeer oud instituut en het bezit derdaad veel goeds. Menig ex-H.B.S.-er, dien de rijheidskooft verleidt tot verwaandheid, raakt deze door de rücksichtslose paedagogie grondig gewijzigd.

Anderzijds wordt menig bleu jochie tot 'n sociaal mensch.

Maar voor de anderen? Laten wij het vrij uit zeggen: voor dezen is de groentijd — of beter de ongelijkheid der kennismaking overbodig.

Hoe moeten wij nu de onderscheiding bereiken? Ziehier:

De aankomenden, de novieten geven zich op als candidaat-lid en worden voorloopig onderworpen aan eene kennismaking op voet van gelijkheid, met het programma van een groentijd (aanschrijving bij onderverenigingen en ouderejaars). In dien tijd kan heusch wel beoordeeld worden of 'n groentijd noodig is of niet. Oordeelt nu 'n bepaald aantal, zeg b.v. 10 leden, maar uit verschillende clubs, dat dit wel noodig is, dan kan aan den noviet alsnog het doormaken van een groentijd van b.v. 10 dagen opgelegd worden.

Ik noemde daar het woord club en dit begrip in den zin zooals dit bij de corpsen gangbaar is, zou ik willen behouden.

Immers 'n kring van intieme vrienden, die iemand meer zijn dan makkers alleen, heeft elk noodig.

De clubs zullen meest ontstaan uit hetzelfde studiejaar.

Maar zullen zij niet het tweede der genoemde bezwaren vergrooten?

De afscheiding in 1e, 2e, 3e, 4e en 5e jaar en O. H. is als zoodanig, hoewel nogal onschuldig, iet of wat hinderlijk soms.

Het eerste jaar met zijn eerstejaarsbestuur heeft het bezwaar, dat den omgang haast uitsluitend met het zelfde jaar plaats heeft. Zodoende is het lastiger voor den nieuweling, zich in te leven in de studenten- en studietoestanden.

Maak nu een groep van 1e en 2e jaars b.v. onder den naam van „jongere jaars”.

1o. Geef hun zoowat alle rechten — ook het recht deel te nemen aan de verplichte kennismaking, maar niet aan den groentijd.

2o. voeg vervolgens bijeen het derde, vierde en vijfde studiejaar onder den naam van b.v. „oudere jaars” en maak

3o. tenslotte 'n kring van het betrekkelijk gering in aantal zijnde oude Heeren.

Zodoende kunnen eenige rechts onderscheiden plaats hebben, maar deze afscheidingen zullen uit den aard der zaak niet zoo scherp zijn.

Om nu verder nog de afscheiding te breken zonder disputeren in den zin als b.v. bij het Amsterdamsche corps bestaan kunnen worden gesticht.

Deze zouden dan tevens hulpmiddelen zijn om aan het derde finantiële bezwaar tegemoet te komen.

Iedereen zal met mij eens zijn, dat het lidmaatschap van het corps zelve finantiël bezwaar oplevert. Wel echter zijn de bijkomstigheden (kroeglidmaatschap, onderverenigingen, fuiven e.d.) niet voor ieders beurs geschikt.

Welnu, laat het de taak der disputeren zijn om elk te doen leven volgens zijn finantiëlen en ook maatschappelijken stand.

Er kunnen immers b.v. disputeren zijn met en zonder borreluur, disputeren met en zonder fuiven, geheelonthoudersdisputeren, civielen disputeren, technologendisputeren, provinciale disputeren enz., die dan hunne mores erop inrichten of zij slechts gefortuneerden of ongefortuneerden, werkenden en niet-werkenden opnemen.

Zodoende zal elk in zijn studietijd ook al vinden dié kennissen, die zijne sociale en finantiële positie voor hem wenschelijk maakt.

Ook kan zoo iedereen in zijn studietijd op zijne wijze „meedoen” of „niet meedoen”, zonder dat hij behoeft te vreezen voor 'n obscuurling gescholten te worden.

Misschien zal men nu verwachten, dat de hierboven omschreven voorstellen slechts een aantal bondsleden corplid zullen doen worden of zoo iets.

Maar er is m.i. veel meer van te verwachten. Velen, die om welke reden ook niet corplid worden, worden toch geen bondslid — velen, die gaarne corplid zouden worden, kunnen dat niet — velen, kortom die zich gaarne zouden aansluiten, worden daarin verhinderd. Bij dit product, dat ik voorstel, zullen ook zeer vele nihilisten zich aansluiten, vooral als men het den spoorstudenten gemakkelijk maakt aan het vereenigingsleven deel te nemen door b.v. 'n onderafdeeling van Haagsche studs, een van Rotterdamsche spoorstudenten met elk 'n filiaal-kroeg op kleinere schaal op te richten en ze zoo daadwerkelijk in één groot verband op te nemen.

Tenslotte zullen er nu toch menschen blijven, die niets voor vereeniging voelen. Laat hen eenzaam blijven en aan den lijve ondervinden, dat het beter is in de jeugd een ruimen kring kennissen te verwerven dan later als vrienden te hebben niemand als een of twee collega's aan de uithoeken der wereld misschien.

Ik heb in dit artikel nog niet gesproken over de verhouding tot de confessionneele vereenigingen, hoewel deze toch eene groote plaats zullen innemen en behooren in te nemen in de studenten-maatschappij. Misschien kom ik daar later nog wel eens op terug.

Intusschen hoop ik door oppering der hierboven omschreven ideeën aanleiding te hebben gegeven

tot eene uitwisseling van ideeën, die misschien kan leiden tot de door velen verlangde ééne groote daadwerkelijke vereeniging aller Delftsche studenten.

Mocht wat ik hier zeide onduidelijk of duister zijn voor velen, dan houd ik mij steeds bereid tot het geven der noodige inlichtingen en uitleggingen.

E. A. J. H. NICOLAS.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Prof. dr. H. J. Waterman is van zijn studiereis naar Noord-Amerika teruggekeerd en heeft zijn lessen aan de T. H. hervat.

Van 23 April tot en met 31 Augustus is benoemd tot hoofdassistent bij de geologie dr. G. L. Smit Sibinga.

RIJKSBEURZEN EN TOELAGEN BUITENLANDSCHE STUDIEREIS.

Zij, die voor het a.s. studiejaar 1921—1922 in aanmerking wenschen te komen voor toekenning van eene Rijksbeurs of van eene toelage voor eene buitenlandse studiereis als bedoeld in art. 38 der Hoogeronderwijswet, worden uitgenoodigd om daarvan te doen blijken bij een op zegel geschreven adres aan den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen met opgaaf van de adressen hunner ouders of voogden, hetwelk vóór 15 Mei a.s. moet zijn ingediend bij den Secretaris van het College van Curatoren te Delft.

Ook van hen, die reeds in het afgelopen studiejaar in het bezit van een der beurzen waren, worden wanneer zij voor het nieuwe studiejaar wederom voor toekenning eener beurs in aanmerking wenschen te komen, aanvragen vóór den genoemden datum tegemoetgezien.

Aanvragen na 15 Mei e.k. ingekomen, kunnen niet meer in aanmerking komen.

Zij die met goeden uitslag hebben afgelegd het eindexamen der Hoogere Burgerschool met 5-jarigen cursus of daarmede gelijkgesteld examen, de studie als werktuigkundig ingenieur aan de Technische Hoogeschool wenschen aan te vangen of voort te zetten en vermeenen in aanmerking te komen voor de toekenning der beurs uit het 's Jacobfonds, worden uitgenoodigd zich daartoe schriftelijk op ongezegeld papier te wenden tot den Secretaris van het College van Curatoren der Technische Hoogeschool te Delft, vóór 15 Mei a.s.

Later ingekomen aanvragen komen niet meer in aanmerking.

Het College van Curatoren der T.H., de Secretaris,

H. STRICK VAN LINSCHOTEN.

AFD. DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

Tentamenregeling 2e deel Candidaatsexamen.

Het bestuur van het Civiel en Bouwkundig Gezelschap „Practische Studie” maakt bekend, dat het volgende schrijven is ontvangen van den Secretaris der Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde:

Delft, 24 Maart 1921.

Aan het Civiel en Bouwkundig Studenten-gezelschap „Practische Studie”.

Onder terugzending van het verzoekschrift ons gezonden bij Uw brief van 3 Maart l.l., deelen wij U mede, dat wijziging van de regeling der examens bij verschillende afdelingen in studie is. Over het algemeen bestaat het streven om de regeling der examens met het programma der lessen in overeenstemming te brengen, in dien zin, dat zooveel mogelijk aan het einde van elken cursus examen wordt afgenomen, van hetgeen in den cursus behandeld is.

Het afnemen van tentamens op ongeregelde tijden heeft de tegengestelde strekking en vindt bij ons geen instemming.

De beantwoording van Uw brief is vertraagd, om dien in een vergadering van onze afdeling te kunnen bespreken.

Hoogachtend,

De Afd. der Weg- en Waterbouwkunde,
H. J. HEUVELINK, Voorzitter.
N. C. KIST, Secretaris.

FAMILIEBERICHTEN.

Ondertrouwd:

Betty van Bijlert
en
C. D. Grijns, w.i.

Delft.
Den Haag.

Huwelijksinzegening den 17en Mei a.s. om 12 u. in de Regentessekerk te Den Haag.

Ontvangdag 14 Mei van 3^{1/2}—5 u. 1e Sweelinckstraat 37.

(Zie verder Tweede Blad.)

ADVERTENTIËN.

J. C. C. WITTE,

Coenderstraat 34, Delft.

Photograaf van het Delftsch
Studentencorps.Ten allen tijde en overal
te ontbieden.

SPECIALITEIT IN

Kunstlicht-Opnamen.

TELEFOON No. 240.

KLAAS VOS**HORLOGEMAKER
VLAMINGSTRAAT 82**

Specialiteit in de

betere merken HORLOGESals: INT WATCH, ZENITH;
HONGINES, SUPRA, ENZ.**REPARATIE-INRICHTING****TECHN. BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR**

BINNENWATERSLOOT 33.

VERSCHEENEN:

Beknopte Handleiding No. 19.

DOCIMASIE.2e herziene druk bewerkt naar het college van
Prof. VERMAES, met aanvulling door L. L. J.
VAN LIJNDEN m. i.Prijs voor leden: ing. f 1.75; ing. doorsch.
f 1.90; gecart. f 2.15; gecart. doorsch. f 2.30.

Voor niet-leden zijn deze prijzen 50 ct. hoger.

Beknopte Handleiding No. 25.

THEORETISCHE MECHANICA

Vraagstukken voor C, W, E, S, T en M.

2e druk, verzameld en met antwoorden voorzien
door Dr. Ir. E. H. M. BEEKMAN.Prijs voor leden: ing. f 1.85; gec. f 2.25. Voor
niet-leden zijn deze prijzen 40 ct. hoger.

Beknopte Handleiding No. 27.

WISSELSTROOM-TECHNIEK

C. ASYNCHRONE MOTOREN.

Tweede druk, opnieuw bewerkt naar het college
van Prof. C. FELDMANN door Ir. G. H.
WIENEKE, e. i.Prijs voor leden: ing. f 1.80; ing. doorsch.
f 1.95; gec. f 2.10; gec. doorsch. f 2.25.

Voor niet-leden zijn deze prijzen 50 ct. hoger.

TER PERSE ZIJN: Beknopte Handleiding Analytische
Meetkunde en Stoomwerktuigen.**G. & H. OUWERLING**

CHOORSTRAAT 28.

TELE
FOON

249

Het adres voor solide Meubelen, als:

Bureaux, Boekenkasten enz

VRAAGT PRIJZEN.

Vervaardigt Meubelen naar eigen ontwerp

Uit voorraad te leveren:
TEEKENTAFEL „IDEAAL”Onberispelijke rechtgeleiding.
Verstelbaar in elken stand in één
seconde, zonder dat de teekenaar
van plaats verandert.
Formaat 100 x 150 cM.**A. J. Prins. - Choorstraat 4.**
Teekenartikelen. ♦ Kantoorboekhandel.**Joh. Trompper****HORLOGER, OPTICIËN,**

Beestenmarkt 23.

Een solied adres voor

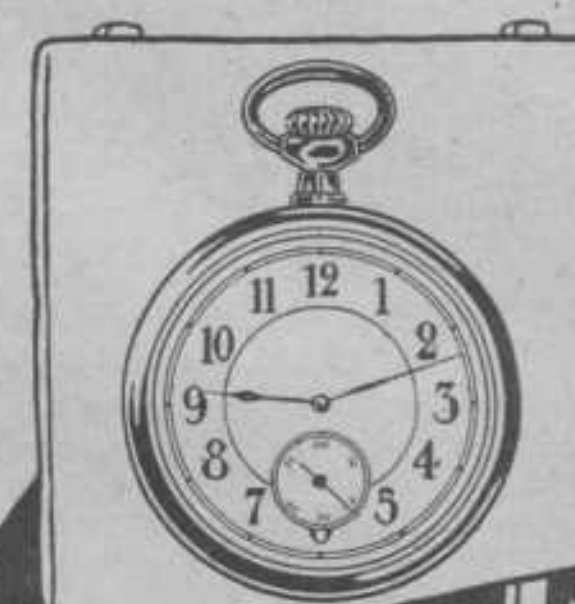
Brillen, Pince-Nez.

Ook op voorschrift H.H. Oogartsen.

DRUKWERKzoals 't behoort:
„af” en... op tijd.Naamlooze Vennootschap
Vereenigde Drukkerijen
Judels & Hoogland, Delft
Choorstraat 47 = Telefoon 247**J. C. DE WOLF**

BREESTRAAT 23 .. DELFT

Magazijn van:

**Goud- en Zilverwerken
Uurwerken****Brillen en Pince-nez****Speciale Reparatie-Inrichting**Had
mijn Horlog
gekocht bij**Th. v. d. Me**Voorstraat
Telefoon 5dan was ik
te laat geko

400

CLICHE SCH

**TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.**

BINNENWATERSLOOT.

Afdeling TEEKENBEHOEFTEEN.

WEDER VOORHANDEN:

Het beste, zware
TEEKENPAPIER,

fabrikaat SCHLEICHER & SCHULL.

Prijs per vel:

Werktuigbouwkunde . . . . . f 1,60
Bouwkunde en Civiel . . . . . „ 0,80

Omlijsten van

CORPSDIPLOMA'S
met rood linnen rand.**VULTREKPEN „Minerva”**

Prijs f 5,-.

IDEM MET PASSER

Prijs f 6,25.

DE BEZEM, DE BEZEM ♦ ♦ ♦ ♦

TIJDSCHRIFTEN.

GROOTEMENSCHENPERS.

Het Berliner Tageblatt had in den laatsten tijd volgende berichtjes:

Seit einiger Zeit ist unter den Studenten der benannten Delfter Technischen Hochschule in Holland eine neue ganz bisher unbekannte Siechte ausgebrochen, die sich manifestiert in groszer Stierheit und meistens auch in Folungsinnsinn.

Die Kranken sind nicht mehr im Stande, selbst dem besten Wille der Welt und der ruhigsten Beredung auch nur einige Arbeit zu schaffen. Sie haben alle naheliegende Plane aufgeben müssen, weil selbst die wichtigsten Sachen scheitern.

Die einigen Tage vorher gemeldete Krankheit Delft, welcher Ursache man noch stets nicht finden können, nimmt noch immer in Umfang. Auch einige Professoren sind von dieser Krankheit geïffren worden, u.a. der Herr Rector Magnificus, der beinahe verrückt geworden ist.

Der Herr sagt, dass jede Nacht ein gewisser Herr zu ihm besucht und sehr lange mit ihm rechnen will und auch spricht. Obwohl der Professor gar nicht mit seinen „Vorsätzen“ einverstanden ist, hat er ihm (vielleicht aus Langweile) doch immer gleich geben müssen.

Die bisher consultierten Aerzte haben noch keine alle von alledem begriffen.

KORTE BERICHTEN.

Men bericht ons, dat hier ter stede overwogen wordt, de oprichting van een jachtclub, speciaal voor zwaar wild. Men zal zich er echter op toeleggen, de vroeger zoo edele roofdieren te sparen. Men zal men den eertijds zoo trotschen en vorstelen leeuw, die met zijn gebrul de geheele dierenwereld placht te beheerschen, sparen. Er loopen geruchten, dat het arme beest, sterk vermagerd en naar zenuwzieke, er over denkt afstand te doen van zijn troon.

Voorwaar, hoeveel moeilijker en menschliever is het b.v. balkende ezels in hunne stallen aan lasten.

Er is een mooi exemplaar gesignaleerd, die de streken onveilig maakt, en meer dan 5000 K.G. het wegen, netto, op de hand.

-o-

De bierclub maakt bekend, dat zij, iedereen, die „contact“ zoekt, gaarne en met open armen zal ontvangen. Zij zal hare speciale opvattingen over veelgenoemde „contact“ dan bekend maken, met demonstraties!

INGEZONDEN.

Delft, 25 April 1921.

ER GEACHTE REDACTIE.

gaarne zag ik 't onderstaande geplaatst:

Naar aanleiding van het verslag door J. Androff in uw laatste nummer over onze uitvoering, zij het overigend namens het Tooneelbestuur een woord protest te doen hooren. Het betreft eenige zinnen — op medespelenden slaande — die al zeer weinig met critiek te maken hebben, die ook door aard misplaatst zijn en een zeer onaangename indruk verwekken.

Wij vertrouwen, dat bij een volgende uitvoering Redactie de beoordeeling zal opdragen aan hand, die particuliere aangelegenheden buiten algemeene critiek kan houden.

Namens het Bestuur van het D.S.T.G.,
F. J. BOURDREZ.

ER GEACHTE REDACTIE.

Het ergernis hebben wij het stuk „Je kunt 't niet weten“ in uw vorig nummer gelezen. In het een onuitstaanbaar pedanten stijl is dat stuk geschreven! Mogen wij U een goeden raad geven? Dat uw critieken dan toch niet schrijven door hand, die zich zoozeer boven het studentengedoeveent. Eisch tenminste van een recensent, die zich een dergelijk standpunt plaatst, dat hij zakelijk is!

De opmerking over de „kransen, speeches en mooie gezichten, die besteld werden“, is wat al lelijkjes en origineel.

De grappen van de „onverstaanbare dame, maar bloemen meebracht“, omtrent den heer Van

Berckel, die „een parodie was van zichzelf“ en den heer Franken, „die het meer scheen gedaan te hebben, een ruwen toon aan te slaan“ lijken ons even zoovele pogingen tot fijn sarcasme, die zijn uitgevallen, als ongemotiveerde grofheden; zij zijn van 't zelfde slag als die van de „jassen buiten de Senaatskamer“ en dat is geen erg fraai slag.

De inleiding van het stuk, vooral de „satirieke“ zin, waarin de heer Androff het uitbundig applaus tracht bespottelijk te maken, geeft ons den indruk, dat deze heer een van de zeer weinigen was, die zich dien avond niet van harte geamuseerd hebben en wij gelooven, dat de spelers de „Hulde aan den onvermoeiden ijver, waarmee zooveel dagen gerepeteerd werd“, gereedelijk kunnen missen na die, welke hun van andere zijden is ten deel gevallen.

F. W. J. HUPKENS VAN DER ELST,
F. G. BODDE,
A. PRINS,
W. K. VAN OPPEN,
J. C. JELGERSHUIS SWILDENS,
F. VAN AMSTEL,
J. A. G. VAN DER STEUR Jr.,
E. SCHÖLVINK,
A. MOHR,
E. D. CARTIER VAN DISSEL.

(Door plaatsgebrek eenige nummers vertraagd.
RED.)

BESTE REDACTIE.

17 Maart.

Groote goden, wat heb ik een spijt, ik heb er weer naast getimmerd, waarom ben ik zoo lauw, waarom ben ik geen chauvinisteling, waarom heb ik den vloer van mijn kamer niet volgelegd met ronkende Zuiderbroeders, waarom heb ik geen moeite gedaan mannen te leeren kennen als die grooten onder de enthousiasten, die in staat waren een stukje te scheppen als dat in 't S.W. van 10 Maart, een stukje zoo vol warmte en juist begrip van wat de menschen pakt, dat 't me weldadig om 't harte werd.

Neen, dat waren kaerels, de tranen schoten me in de oogen, stel je voor zoo'n goddelijk congres, dat maar 3 dagen duurt en dat wouden ze er aan opofferen om te gaan controleren wie verdwenen waren uit onze oude Prince stad. Wat een zelfverloochening, wacht even, eerst die brok in mijn keel weg slikken.

Drie dubbele stommeling die ik was, nu heb ik met hongerige blikken naar deze gelukzaligen gestaad. Gestaad heb ik naar ze zooals ze daar tot een machtigen stoet vereend, de Verwersdijk kwamen afgegoëld en zich uitspreiden als een waaijer over 't trotsche plein voor „Den Doel“.

Wat een verrukkelijke achtergrond; en voor dit fameuze bouwwerk gekomen stonden ze stil, diep doordrongen van wat ging gebeuren. Toen ineens klonk een machtig geluid, iemand die naast me stond fluisterde me in, dat ie dacht dat dit 't Wilhelmus was, en al die meneeren die 't hoofd waren zongen zóó hard, vreeselijk hard en ze waren nu niks bang meer voor hun hoogen hoed, want dien hielden ze in de hand. En toen kwam 't lied van den leeuw met al die klauwen en toen zongen er een paar erg knappe menschen die er bij waren ook mee, want 't was verleden jaar op 't orgel van Koning Nikita geweest. Maar er waren een paar lieden, — ze vertelden me dat 't de Senaat was van een Nederlandsch Studentencorps, hetwelk beslist vuige laster is — die schreeuwden veel te hard vond ik; alweer die lastige meneer naast me, zei, dat dat menschen waren, die door die fabriek van kauwgommi waren uitgestuurd om te laten zien wat een makkelijk preparaat dat was. Dat kan zeker niet zoo zijn, want hier was nou lekker alleen maar reclame voor 't moreel, (moreel, zie je, dat is dat ding waardoor ze nou zoo enthousiast waren).

En toen kwam er nog een lied, maar de meneer naast me wist niet wat dat was, hij zei dat die vier menschen, die aan 't zingen waren, 't wel zouden weten en dat ik 't daar maar moest gaan vragen.

Net had ik de schoenen, die daarvoor noodig waren, aangetrokken, toen er alweer die brok in mijn keel schoot, want toen was er weer zoo'n tafreeltje van die opofferingsgezindheid; er waren vijf jonge kloeke knapen bezig met een lint dat om den hals van een meisje was getooverd er af te halen, terwijl ze haar besten hoed ophield ('t deed me denken aan dien meneer Apeslinger, die zich wou laten scheren bij van Baarle met den mooien bontkraag heelemaal omhoog tot over zijn ooren, omdat 't zoo koud was zeid' ie).

Ja heusch, denk nou niet zoo licht over dien sacrificies want ze waren er wel tien minuten mee

MOTTO:

Hierrr die beessies;
pak se bij d'r nekhare!

bezig en toen was 't er nog niet af en toen ging 't meisje weg en toen was 't uit.

Die meneer naast me beweerde dat dat meisje 't aardigste was van 't congres, maar dat had ie lekker mis, (maar dat zei ik 'm niet) want ik heb er nog een veel aardiger gezien met vreeselijk leuke schoenen en ik weet ook hoe ze heet, maar dat zeg ik niet en ook niet waar ze woont. Toen ben ik weggegaan om van haar te loopen droomen... en mijn pas te gaan aanvragen.

18 Maart.

Werkelijk, 't heele samenzijn staat in 't teeken van de opofferingsgezindheid; 't is nu al over half een en daar komen waarachtig zoo'n stel van die nobele kaerels langs mijn huis (en niettegenstaande ze pogingen moeten doen, die bijna te veel geveerd zijn van menschenwezens, om hun Adam in Balingchapstemming er onder te krijgen) doen ze toch nog alle mogelijke moeite om me op een aangename wijs en in dichtmaat mede te deelen, dat overal waar de meisjes zijn 't bal is.

En dan wat te zeggen van die andere kudde waar de mededeelzaamheid hoogtij viert en die me maar constant door vertellen dat ze nog niet naar huis gaan, ofschoon er veel bij waren, die 't best zouden hebben kunnen verdragen.

En toen ze meenden dat ik 't wel begrepen kon hebben trokken ze weg, me alsmaar trachtende op te vroolijken met hun rhytmisch gehallejee, hallejoo; die brave zielen hadden zeker gemerkt dat ik den dood inhad, dat ik ook niet bij 't congres hoorde.

Nou ga ik naar bed, morgen is er weer een dag, men zegt dat Albert freres dan opnamen komt doen voor de ontworpen kolderfilm, die wordt opgelegd in 't Nederlandsch filmarchief.

19 Maart.

Mondelinge mededeeling van mijn vriend congresganger, ik was zelf te lui om Delft te verlaten vandaag. Hè hè, we hebben gepicniet tegen de klippen op. 't Was te leuk om er veel van te vertellen, alleen dit kleine voorval. Er waren een paar knapen, en die wilden gaan verstopperje spelen, maar gelukkig hadden we nog koele koppen over en een paar medusahoofden en die gooiden gauw roet in 't eten van die vertroebelaars van de Groot Nederlandsche gedachte.

P.S. Over die bijeenkomst van Woensdag 16 Maart hoef ik U niets te vertellen, want U kon in 't prospectus lezen dat 't daar gezellig zou zijn.

Uw enthousiaste toekomstige Congresganger
in den vurigen wagen.

NACHT!

Hoe laat sloeg het daar nog maar weer?

- A. Ik denk half vier.
B. ....
A. Stil, kijk hij is er.
B. Wat... wie is er... ik zie niets.
A. Hij, je weet w... kijk, kijk, kijk!
B. Ik zie niets... ja toch iets.
A. O God, zie je 't, daar gaat het.
B. Maar wat is het dan? Wat dan?
A. Wat het is — st... het komt hierheen — ik ga terug, ik verdom het, ik verdom het langer, ik verdom het straal — Wat het is? Maar begrijp je dat dan niet, begrijp je dat dan niet; heb je dan niet gehoord van het plan?
B. O, zoo? — maar ik dacht, dat het niet bestond; ik had gehoord, dat het maar een nachtmerrie was, ja, hoe zal ik zeggen — een soort ziekte. Maar je ziet toch, je kunt toch duidelijk zien, het is toch klaar helder weer. Maar ik ga terug...
A. Ja, ik zie 'm, maar als... wacht, het staat stil; 't is dunkt me alsof het daar voor een huisdeur wacht... ja, kijk, hij gaat naar binnen, wij kunnen er nu tenminste langs.
B. Bij wie zou het binnen zijn gegaan?
A. Ik zie het al...: de Rector Magnificus. Och God, de arme man!
A. Maar luister nu eens; hoe is dat alles nu toch mogelijk? of het bestaat niet, wat ik eigenlijk toch nog geloof, of het moeten er vijf zijn!!
B. Wie weet, misschien zijn de middeleeuwen nog niet voorbij.
A. Was het maar zoo, was het maar zoo, dan zou men kunnen bidden: verlos ons van den booze en tegelijk alles wat men tastbaar in handen kon krijgen als behekst en schadelijk verbranden.

- B. 't Is verschrikkelijk, eerst die kwestie met dien leeuw, waar het heenging tot in het hol, alleen gewapend met de pen, denk eens aan, alleen gewapend met zijn pen — 't is eigenlijk bar onfatsoenlijk. De leeuw scheen nadien steeds maar door gebrulderd te hebben.
- A. Het arme dier. —
- B. En nu weer dat duivelachtige „plan”, waar niemand iets van begrijpt, dat plan om niet de tram naar Den Haag te electrificeeren, maar om er eerst een andere elektrische naast te leggen en dan later deze beide samen te doen smelten. —
- A. Ja, ja, de gek. —
- B. En dat nog wel op een basis van samenwerking tusschen professoren en studenten.
- A. Maar dat bestaat toch niet; het is immers reine wartaal.
- B. Ja, wartaal; maar er zijn toch mensen, vroeger geheel normaal, die nu althans een klap van den molen beet hebben.
- A. Was het maar een watermolen en geen windmolen, dan was het tenminste onschadelijk. Och God, onze goede oude Knott was bij deze ziekte maar waterpokken.
- B. Windmolen? Die maalt niet zooveel in zoo korten tijd. Nee, de oorzaak van al deze beroering werkt met een stoomgemaal en niet minder.
- A. Och hemel, hemel, hoe moet dit dan eindigen, aie pitié de nous!
- B. Ja, heb petitie met ons.
- A. Misschien heeft het noodlot wel een petition met ons op 't oog.
- B. Wie weet en dan een petionne, dat is zachter.
- A. Of een petitionnement, dat kost óns niets.
- B. Ik heb nog hoop, als men maar petitionnementaalkundig gestemd is.
- A. Ja, het moet petitionnementaalkundig aangepakt worden.
- B. Zouden wij petitionnementaalkundichter bij de waarheid komen?
- A. Petionnementaalkundichterdege!

DIRK

WAARDE ROLAND.

Na lang zwijgen eindelijk weer eens een brief aan je. Waarom? Omdat er een nieuw geluid gehoord is in onze wereld, een geluid, dat we met vreugde begroeten willen; 't gaat voornamelijk over **leeuwen**. 't Is nu eens kort en duidelijk gezegd! Als een jachthond, die het eens geroken spoor nooit bijster wordt, heeft dan eindelijk een **abonné van 't S.W.** met vaardige pen een **knuppel in het leeuwenhok der redactie** gemikt. Je ziet, dat ook wij ons gemakshalve een weinig allegorisch uitdrukken.

Welnu dan, de hond Mulder wilde blaffen; hij ontdeed daartoe zijne achterpooten van den sleur der tijden, gaf met zijn voorpooten een welgemikten schop tegen eenige D.S. kankerbacillen en begon bij volle maan, zonder zwaar gedaas te bassen. Toen dit slechts een stilte tot gevolg had, hitste hij zichzelf op tot een tweeden aanval van maanziekte. Het geblaf, dat hieruit voortvloeide, bereikte nog hooger lyrische momenten en was doorspekt met brokken uit „De Vlaamsche Leeuw” en dergelijk oproerig gezang.

Eilaas, de S.W.-redactie zweeg, smeed zelfs geen schoen uit het venster; maar als goede jachthond alweer, volgde haar **abonné** het spoor, tot zelfs in 't donker der Senaatskamer; slechts liet hij zich drie kolommen druks afleiden om even een kwaadwilligen zetter in de beenen te bijten. Eindelijk in het leeuwenhok aangekomen, werd hij ter zake en stelde voor een nieuw wezen te fokken — waar-

schijnlijk een kruising van honden en hazen, waarna de redactie er hem op wees, dat het met onwillige honden kwaad Hazen vangen is. Hij kondigde daarop een derden aanval aan; naar wij verwachten, zal hij dan over plant- en sterrekunde blaffen.

Bleef echter het redactioneële venster gedurende dien merkwaardigen tweeden maannacht potdicht, uit een geheel vreemd raam suisde plotseling een groote soldatenlaars in de richting van den rustverstoorder, begeleid door Nietzscheaansch gezang en familiair gekeuvel over „ter zake” en „proffen” (juist! daar moet het heen; noem ze maar Willem!).

Je ziet, Roland, er is dramatisch gebeuren genoeg in deze laatste weken. Wij moeten allen op om met onze pennen een nieuw hok voor den leeuw te timmeren. Grote dingen staan ons te wachten. De waakhond heeft zijn plicht gedaan; wij zijn thans allen wakker! In slechts één tiental meters kolommen heeft hij ons zijn plannen en denkbeelden kort en goed toegebast.

Mulder, gij kunt op ons rekenen! Weest onze voorman. De heele D.S.-wereld zal juichend met U optrekken tegen de „domperpolitiek” der S.W.-redactie!

Eindeloze perspectieven doemen voor ons op. Wij moeten verder; er is veel meer te doen. Hoornden wij niet laatst, dat ook „The Times” dringend reorganisatie behoeft? In de zooveel grootere kolommen van dat blad zult gij Uw beeldspraak tot de haar toekomende lengte, breedte en hoogte kunnen opvoeren!

Neen, wij vleien niet door te zeggen thans een opvolger van Lord Northcliffe te kunnen noemen.

GAWAN.
GALAHAD.

ZOO MAAR EN NOG IETS.
Uyt den Aepencooy.

Van den heer van R. ontvangen een brief, behelzende mededeeling, dat dezelve sterk aan slape-loosheid lijdt; zulks na lezing van het voorlaatste S.W. Deze confidentie wordt vrij onwaarschijnlijk gemaakt door de toevoeging, dat bovengemelde kwaanleed, nadat de heer van R. den „open brief” niet alleen gelezen, maar zelfs geheel uitgelezen had; terwijl de bewering dat laatstgenoemd feit plaats had n.b. ná kennissname van de onder-teekening de zaak totaal onaannemelijk maakt. Dit vooral, waar ik bij mij zelve, als in dit opzicht normaal individu, heb meenen te constateeren, dat lezing van dergelijke artikelen de neiging om int-dommelen meer dan buitengewoon begunstigt. Verdere steun voor deze veronderstelling is nog, dat het der S.W.-redactie blijkbaar ook niet mogelijk was, het stuk bij de correctie geheel doorte lezen, getuige de drukfouten, die den heer CAHM zooveel ergernis berokkendden, dat hij het noodig oordeelde de lezers dezelfde wartaal nogeens te doen slikken. Of neen, dit zal doodeenvoudig weer een uiting zijn van de aanbidding, die genoemde heer jegens eigen schrijverij pleegt te koesteren.

Gelukkelijk klonk in het volgend nummer van het S.W. (het vorige dus) een prettiger geluid, van den heer van T., waarna de Redactie nog zoo vriendelijk was eenige voorbeelden van „haar abonné” ter illustratie te doen afdrucken. Zelfs een zeer actueel, van 21 April, en lang niet het slechtste voorbeeld. Intusschen, waarde heer van T., ik kan me best begrijpen dat gij, voor het eerst in deze sferen verzeild rakend, ietwat beneveld raaktet van het wildedierenluchtje, dat de heer CAHM door zijn geregeld omgaan met woorden als hol van den leeuw, LEEUW, LEEUW, leeuw langzamerhand om zich heen heeft zweven. Als gij weer wat bijkomt, zult ge wel merken, dat het geen zuiver

wildebeestenluchie is, maar meer de nuance, omtrent de apenkooi wordt waargenomen. Dan gij misschien ook achter aldatgene, wat de heer CAHM zelf toegeeft van geenerlei waarde te zijn opgeheven vingertje zien, terwijl hij profeteert. En let nou later er op as er wat gebeurt, of ik niet altijd wel gezegd heb; drommels, je zel et zo menschen en ik... ik zien et nou al.¹⁾

Uw goede bedoeling wordt hoogelijk gewaardeerd door de zeer velen, die op evenzoovele andere wizen tot dezelfde onaangename conclusie zijn gekomen; die intusschen inzien, dat niets den heer CAHM zoozeer kan blameeren als zijn eigen stukken en hierin ook een verklaring zien voor het genomen worden van die stukken. Dus, waarde heer van T., spaar uw krachten voor waardige doeleinden; ook voor uzelf zal dat veel aangenaam zijn. Heusch gelooft u me nu. Of heeft U nog gehoord van de ontzaglijke bestellingen automatische deursluiters, speciaal de laatste maanden gekomen? Volgens de heer van R. behelpt de S.W. Redactie zich voorloopig met een systeem om het motto: „doe dicht de deur, zijn hoofd zit tusschen”; hij beveelt verder eenige speciaal-systemen aan, waarop door zwaar bezochte hoogen legiën patent is aangevraagd. Naar ikzelf vernam ontving Heath Robinson opdracht van den heer van Bewoners voor KM 54 tot het ontwerpen van een automatische tonnetjes-lediger boven de voerdeur, in navolging van zijn War-inventions, geheimsloten voor slaapkamerdeuren en elektrische alarmeerinrichtingen zijn tegenwoordig zacht te doen. Speculatieve opkoopters zitten met rechte achtige voorraden bordjes „niet-thuis”, die meer aan de verwachtingen voldoen. Zelfs personen op motorfietsen rijdend zijn niet veilig meer. — wilde U alleen even waarschuwen!

En tenslotte, waarde heer CAHM — let wel, zeg nog steeds „waarde heer”, terwijl U mij kalweg „amice” noemt en dat nog wel schriftelijk — weet U nu, zoals de heer van R. zich terecht afvraagt, heusch niets beters te doen dan ste maar oude krengetjes uit den Oostsingel te halen (Zoals ik al opmerkte was het geen zuiver wildebeestenluchtje.) Wat kan 't ons schelen, dat het begrip „student” een dusdanige rekbaarheid toekent, dat er zelfs personen onder vallen, uw stukken „geen gedaas” vinden?

Alleen is dit nu eens een insinuatie in het algemeen, naast de vele laffe grapjes en halve insinuaties aan het adres van de S.W.-redactie, die meer ook niet.

Wat heeft U nu eigenlijk anders aangetoond, dat het nieuwe blad toch vooral anders, maar ook grondig en geheel-en-al anders moet zijn de stukjes, die U de lezers op het oogenblik voordraait? Ergo dat dat blad goed zal doen ste zoo min mogelijk met U uitte staan te hebben? is het alleen uw bedoeling het S.W. snel aan eind te helpen?²⁾

Dan moet U dit alles maar als niet-geschied beschouwen en zal de Redactie — apropos, h U tijdens dat rondkruipen achter haar schert nu nooit eens iets gezien? — misschien wel vo gaan uw stukken als zoodanig te plaatsen.

- Tenslotte wil ik U even waarschuwen dat:
- 1o. ik tegenwoordig nooit thuis ben,
  - 2o. mijn slaapkamer van dubbele deuren en bodem met safety-slots en geluiddemperen voorzien is,
  - 3o. mijn hospita verstrekkende instructies h
- En nu saluut!

¹⁾ Ja, kijk maar... pàng!
²⁾ N.B. Dit moest U toch liever niet meer doen
³⁾ Mijn bedoeling is niet, dat U me hierop woordt, hoor.

F. OOSTERHOFF.
In- en verkoop van
ANTIQUITEITEN

als: doorgewerkte doeken, tegels, blauwe en groene gemberpotten, Delftsch, Japansch, Chineesch, Fransch, Engelsch en Makkumsch porcelein en aardewerk, koperen, tinnen, houten en kristallen voorwerpen, Friesche klokken, curiositeiten enz.

ACHTEROM 88.
Geopend tot 's avonds 8 uur.
LET OP HET JUISTE ADRES.

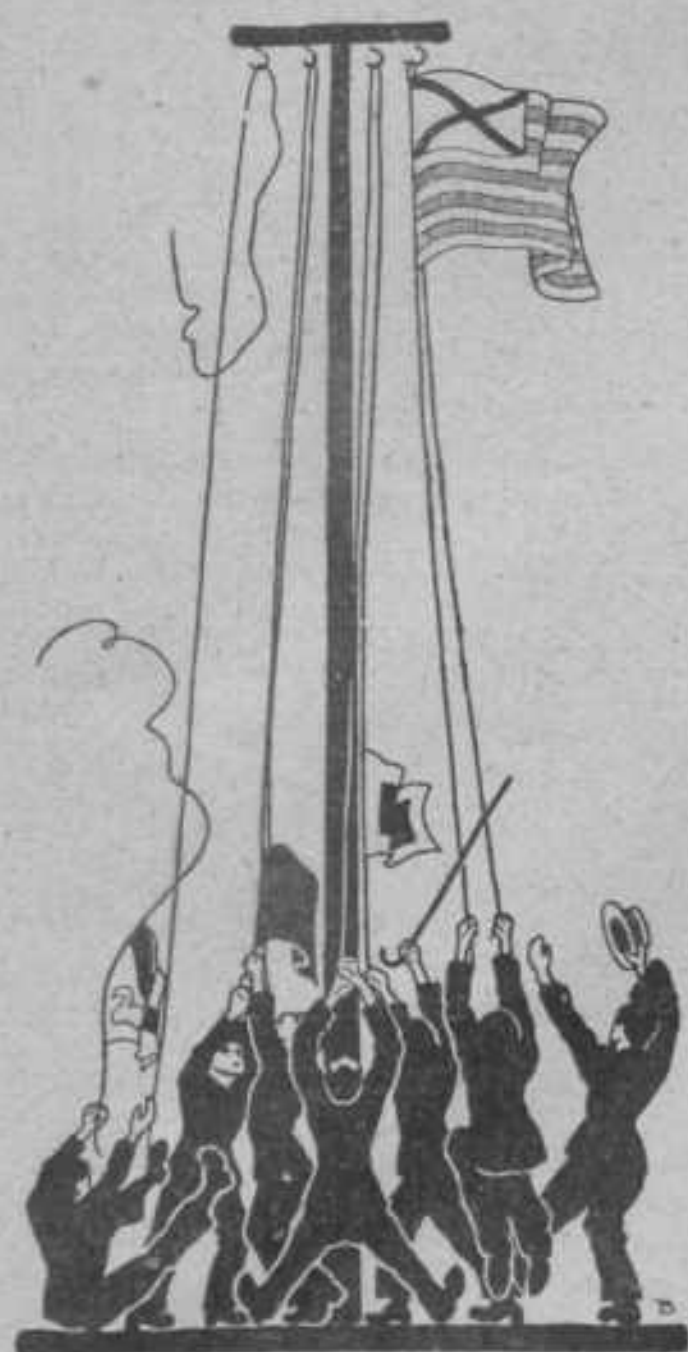

LEVERING VAN
Diners vanaf f 0,95.
NASSI GORENG.
JACHT- EN VISCHSCHOTELS.
Aanbevelend,
C. F. RUTER, Kok, Oude Delft 120.

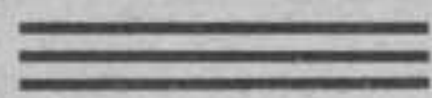
Ik alléén
betaal de hoogste prijzen voor
gedragen Heerenkleeding, en
HERM. NORDEN,
GEDEMPTE GRACHT 58. — DEN HAAG
Dagelijks per briefkaart aan huis te ontbiede

BEZOEKT de
Ijs- en Melksalons
en Lunchrooms
Aanbevelend,
M. MULDER, Markt

BIJBLAD BEHOORENDE BIJ HET STUDENTEN
WEEKBLAD VAN 28 APRIL 1921 ♦ N° 24

GEWIJD AAN HET 9^E LUSTRUM VAN
1876 = LAGA = 1921

VARSIETY 1917. — OUDE VIER 1917.

Haasnoot (boeg), Th. Tideman, W. L. Z. v. d. Vegte, B. W. Berenschot (slag), N. Guldenaar (stuurman).

Won het hoofdnummer op de Varsity onbedreigd met 3 lengten en roeide niettegenstaande de felle tegenwind, de baan af in een tempo van 31 slagen.

WOENSDAG 13 APRIL WAS HET VIJF EN VEERTIG jaren geleden, dat de D.S.R.V. „Laga” het levenslicht aanschouwde.

Het is duidelijk, dat over dat tijdvak overlevering of herinnering alleen dus geen beeld kunnen geven van den toestand der vereniging van de eerste jaren der oprichting tot op heden.

Tot het bijeenbrengen van gegevens voor een kort overzicht, en

het naar voren brengen der glanspunten uit de historie, putten wij echter uit het archief, en het is daar, dat wij vonden, als een

boortebewijs, het eerste schrijven van den Senaat van het D.S.C.,

dat onze eerste Secretaris wel met zorg in het eerste brievenboek

al hebben weggeborgen. Wij zien dan ook, hoe in die eerste jaren,

waarvan misschien nu nog slechts enkelen van het toenmaals kleine

tal leden, gewagen kunnen, de vereniging met zeer beperkte

middelen haar doel trachtte na te streven. Slechts enkele booten,

roepen zouden wij misschien thans zeggen, vonden in het ver-

rigingsgebouw onderdak en men zal niet gedacht hebben, hoe

het begin was van een vloot van race- en fuifbooten, die het

reeds vergrootte gebouw, thans bijna niet meer kan bevatten.

Dat is de vooruitgang, die steeds alle jaren door, dat Laga

staat, valt waar te nemen. Vooruitgang toch, niettegenstaande

de kwijls tegenspoed of ongeluk dien tegenhielden, door hard

werken en taai volhouden.

Het is daardoor, dat Laga thans in het Corps met eere de

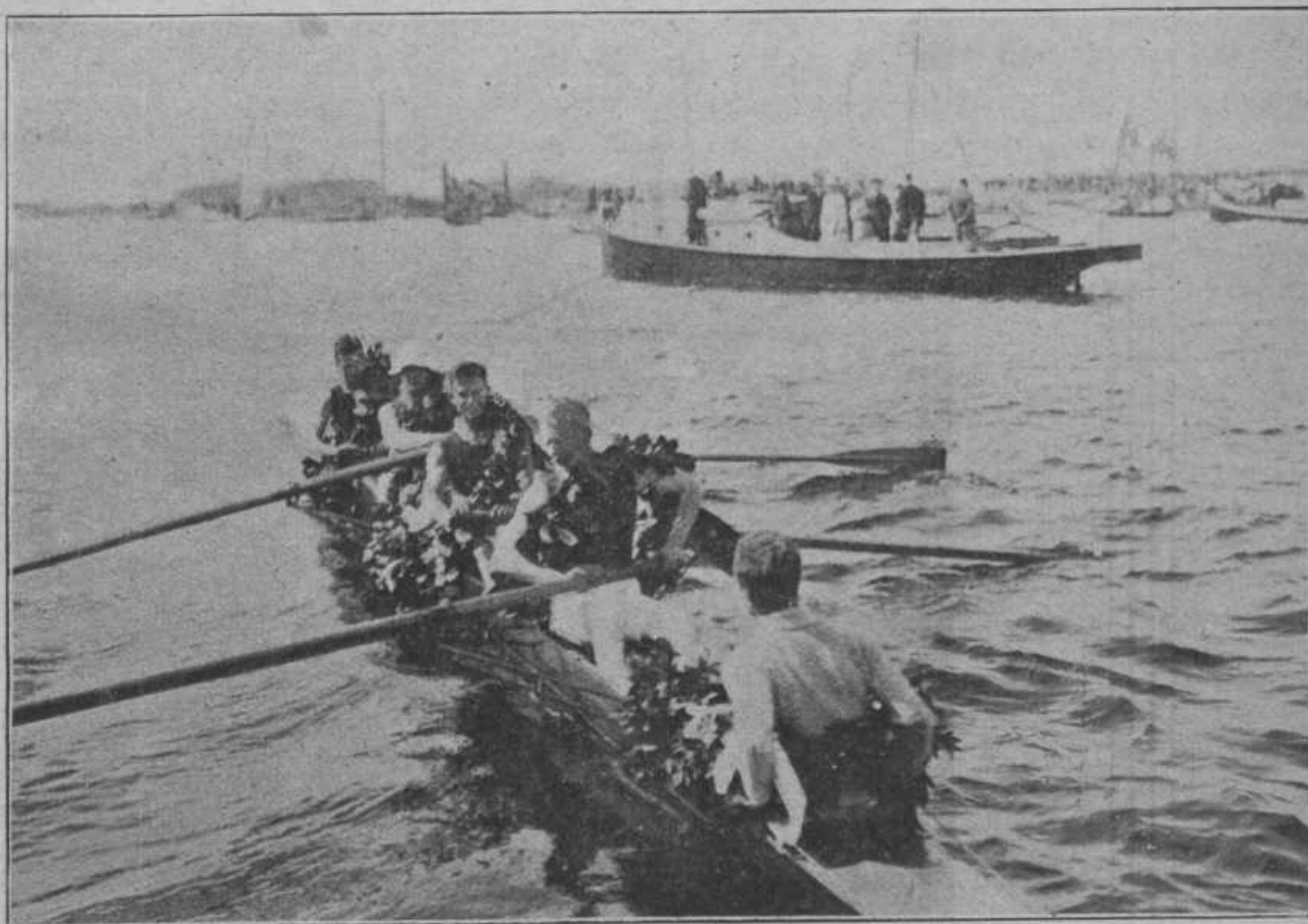
positie inneemt, die haar als een der grootste Corpsverenigingen

toekomst. Niet het ledental alleen geeft hier den doorslag, maar dat, wat die leden vermogen te presteeren!

Is Laga niet bij uitstek de vereniging, die het Corps naar buiten vertegenwoordigt, wordt niet veelal naar haar prestaties het sportieve kunnen der Delftenaren afgemeten en zijn er niet dagen in het jaar, dat het aanzien van Delft stijgt of daalt met het aantal overwinningen, door de mannen in de roode truitjes bevochten?

Om die oogenblikken in de herinnering wakker te roepen, behoeven wij geen oude en vergeelde archiefstukken. Die herinneringen leven bij ieder, die ze heeft meegemaakt, levendig genoeg voort. En anders, gaat naar de loods, slaat een blik om U heen en die ontmoet ja... ruwe ongeverfde wanden, of de wanden der kleedkamers, die het nooit verder dan de grondverf brachten, maar op dezen pretentieloozen achtergrond prijken zegeteekenen en herinneringen aan de oogenblikken, waarin het aanzien van Laga, en Delft, werd gevestigd. Ook momenten uit zware races, wedstrijden, die niet cadeau werden gedaan, waar de roode Lagamannen hun heele lichaam spannen achter den riem, om de boot met zwiepende slagen over het water te doen schieten.

Herinneringen van de eerste jaren af, want nooit is er een roeiseizoen voorbij gegaan, of minstens één prijs werd er toch door

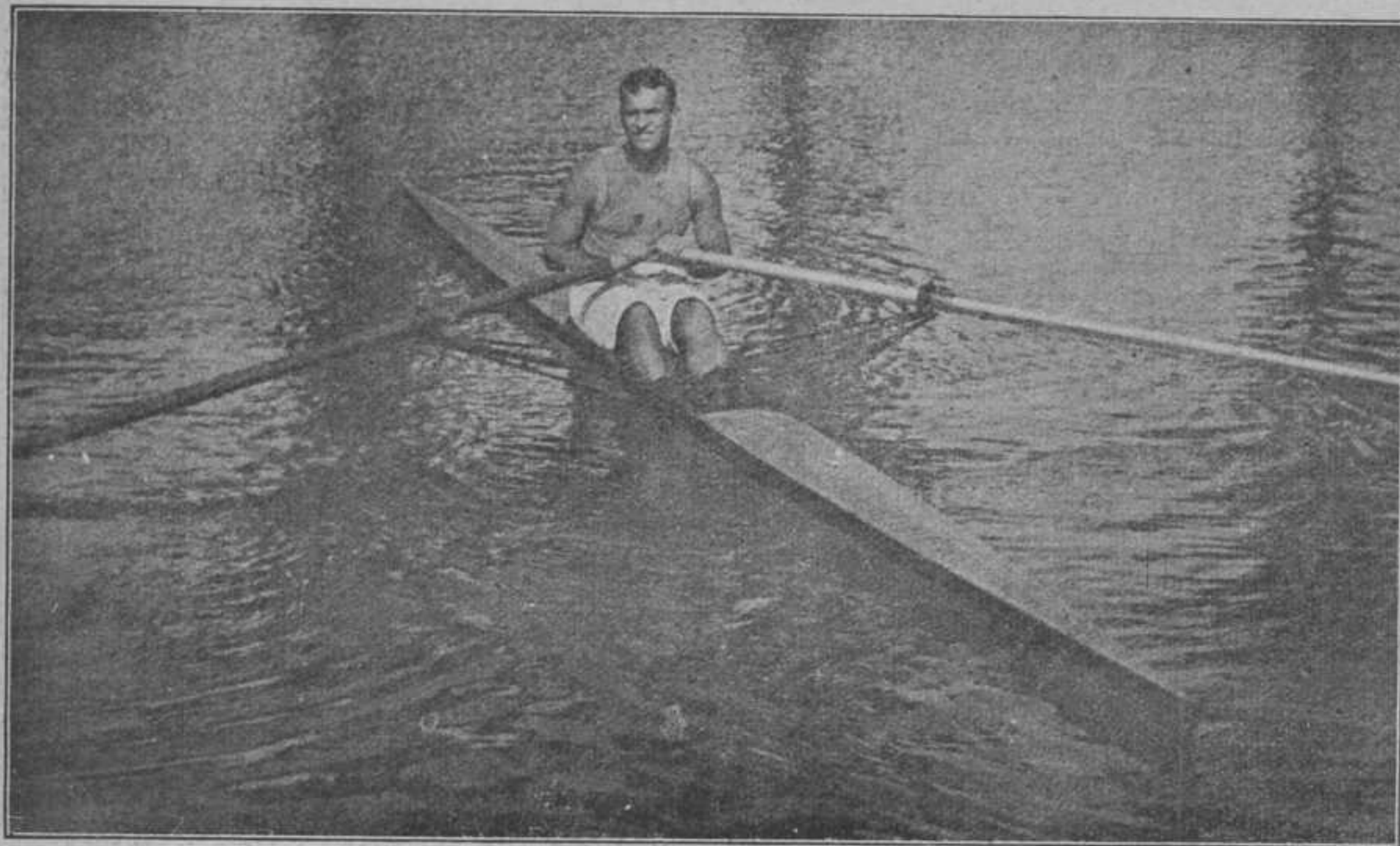

VARSIETY 1920. — OUDE VIER 1920.

M. M. C. Posno (boeg), J. Carpentier Alting, G. H. Thal Larsen, J. Haasnoot (slag), P. C. van Niftrik (stuurman).

Won het hoofdnummer op de Varsity met 1 1/2 lengte van Njord, welke laatste ploeg gecoached was door een oud-Lagaman, de heer M. M. Rost van Tonningen.

P. K. TERMIJTELEN.

Roede gedurende vijf jaren onafgebroken achtereenvolgens voor Laga. In de oude achten van 1914 en '15 en in de oude vieren van 1916 en '18. Bovendien vertegenwoordigde hij onze vereeniging in 1917 en '18 als Junior-sciffeur, waarbij hij ook eenige successen mocht behalen.

Laga in de wacht gesleept. Denken wij aan de eerste drie Varsity's, overwinningen door nog vele gevolgd, bevochten op Galgewater, Spaarne, Zweth en laatstelijk op het Noordzeekanaal, waardoor Laga thans boven aan staat op de ranglijst der studenten-vereenigingen. Dan de lijst van Petrie, Brandt, Klein, Adams, om slechts enkele te noemen, als een kampioenschap twee in Frankrijk veroverd wordt en twee achten naar Henley gaan en daar met gering verschil geklopt worden in den strijd om het schitterend wereldtrofee: de Grand-Challenge-Cup.

De snelle achten van de jaren 1901—'03, waarvan één de internationale zege wisten te bevechten te Frankfort a.M.

Dan volgt als een oase, tusschen vele jaren van tegenspoed, de Varsity 1907. Wat zal er toen gezwraagd en geploeterd zijn, om dat resultaat te bereiken.

Na een tijdvak, waarin de prijzen slechts karig ons deel werden, volgt dan de opkomst in 1912 met

de snelle jonge vier van Mayer. De trial-race, voor de Olympische spelen te Stockholm, tegen de vermaarde Triton-vier, helaas, niettegenstaande de snelle tijden niet gevolgd door een uitzenden om de nationale kleuren te verdedigen. Is het wonder als daarmee, door harde werken en de toewijding van een groot aantal enthousiasten, in de jaren 1913, '14 en '15 Laga aan spits gaat van de Nederlandsche roeivereenigingen. Als 1913 gaat een Laga-acht naar Gent, naar de Europeesche kampioenschappen, na eerst in eigen land een buitlandschen mededinger, het onderspit te hebben delven.

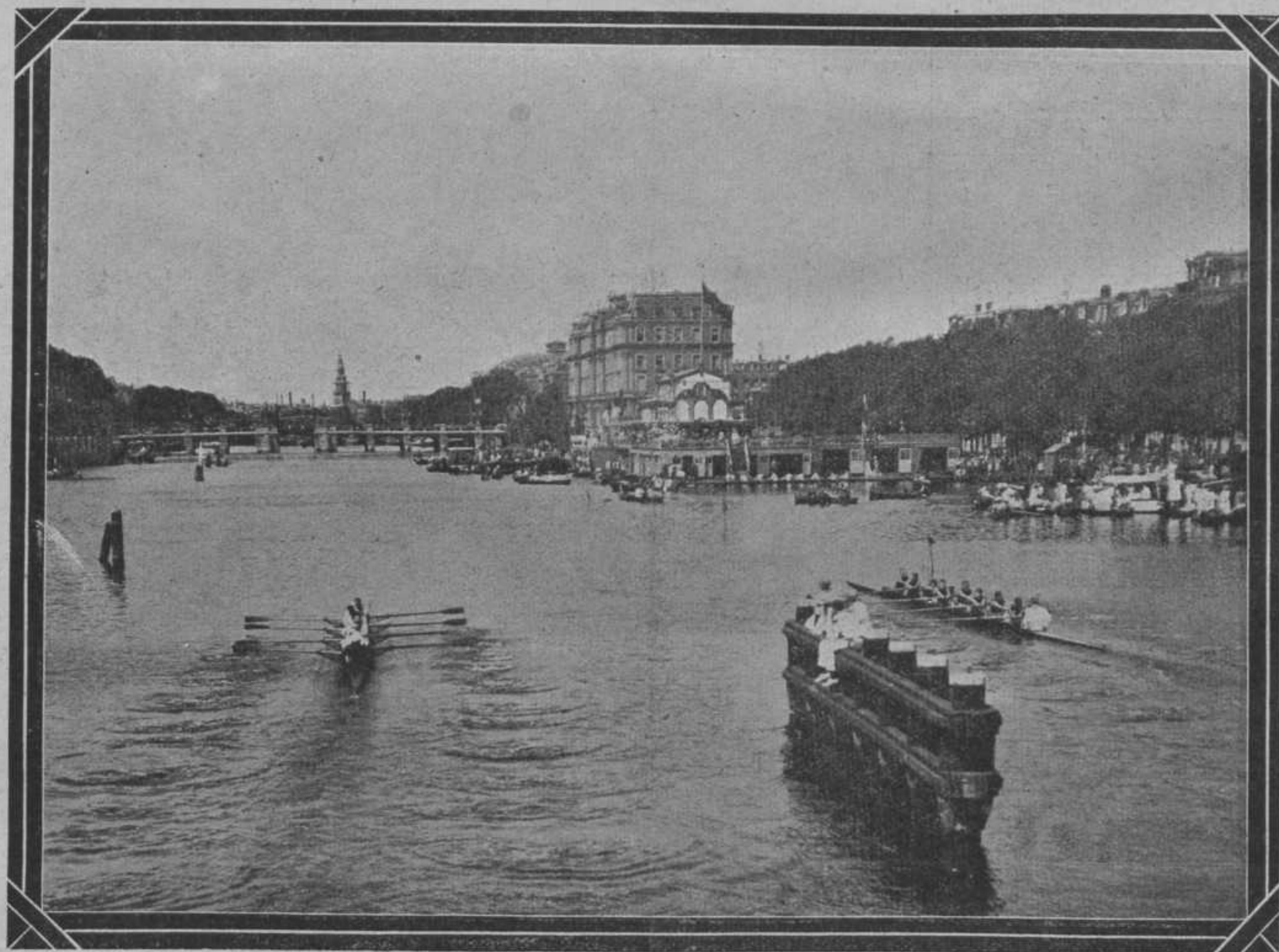
1914 ziet onze ploegen op den Rijn te Keulen, het echter niet aan hen te wijten, dat succes uitbleef!

Ja, wel menigmaal, stonden Delftsche roeiers pal voor Laga's roem en voorspoed en strekken nog tot voorbeeld aan jongere navolgers. Want komt zoo'n jongeling de loods, dan ziet hij daar namen, die verbonden zijn aan de mooiste momenten uit Laga's geschiedenis, besluit hij te trachten in hun voetsporen te treden, de voor Laga den riem te hanteeren, dan ook beseft hij moeilijkheden, die overwonnen zijn geworden om vroeger

JONGE VIER OP DE VARSITY 1919. — Dead-heat met Triton.

Deze ploeg roede op den wedstrijd dag eerst voor de derde maal in combinatie, wegens ongesteldheid van den slag, den heer Kervel, die vervangen werd door den heer Meerkamp van Embden, wiens plaats op No. 2 ingenomen werd door den heer Van Rooyen. — De ploeg roede dead-heat met Triton over de baan van 1900 M. in 6 min. 58 sec.

JONGE ACHT OP DE AMSTEL.

Laga wint de Jonge acht A van de Hoop op het Amstel Jubileum 1919. Bovendien de Jonge acht A van Njord en Jonge acht A op Hollandia.

de resultaten te bereiken. Sterker zal hij dan al zijn willen
concentreeren, om ook zoo ver te komen; daarbij zeker tegen-
stand ontmoeten, misschien ook succes. Maar ook dichter zal
zich voelen naderen tot hen, die daar in onze „Ehren-
gallerie“ tronen, en voor Laga gaan voelen, juist meer, naar-
mate de te overwinnen moeilijkheden grooter waren. Juist
dit is het, wat ons, en allen vóór ons, aan Laga bindt.

Als wij thans overgaan tot een nadere beschouwing van
wat er is voorgevallen in de jaren sinds het 8ste Lustrum,
indertijd zonder uiterlijk vertoon is gevierd, dan zien wij,
ook als gevolg der mobilisatie, die vele der beste krachten
Delft wegriep, in dat tijdperk tegenslag en succes elkaar
de schrilste tegenstelling afwisselen. Het begon met een
roote inzinking in 1916, het jaar dat ons slechts één over-
winning bracht, moeizaam op het Noordzeekanaal bevochten.

1917 bracht een Varsity-overwinning, dank zij de bijna
volledige jonge vier van 1914 en verder ongeluk.
1918 gaf weinig vooruitgang, echter de eerste verschijning
van den sciffeur Eyken en wie had er toen kunnen vermoeden,
dat 1919 zoo'n algeheelen ommekeer zou brengen? De Holland-
ker werd voor de eerste maal naar Delft gebracht.

Op deze successen werd verder gebouwd, en wij meenen
dus niet te mogen verzwijgen den naam Heyting, want
Heyting was de groote stuwkracht van de laatste jaren en hem
denken wij veel van de successen van 1920, die ons allen nog
versch in het geheugen zullen liggen.

Veel werd bereikt, maar zeer veel werd niet afgedaan, en
ter nadert een nieuw seizoen, dat al onze krachten zal
verlangen, zoowel individueele inspanning als samenwerking.
Denken wij ons allen daarvoor klaar, dan

„Slag klaar?“ en „Af!“

F. E. EIJKEN.

Winnaar van: Jonge en oude sciff Hollandia 1918; Oude sciff Wageningen 1918, Hollandia 1919 en Amstel-
Jubileum; Kampioenschap van Nederland: Hollandia-beker-wedstrijd 1919; Sciff Varsity 1920; Oude sciff
Hollandia 1920; Kampioenschap van Nederland: Hollandia-beker-wedstrijd 1920. Maakte in 1919 recordtijd
Oude sciff 8 min. 2 $\frac{4}{5}$ sec. over 2000 M. en won het Kampioenschap 1920 in den recordtijd van 6 min. 6 sec.
over de 1700 M. Startte voor de Diamond-Sculls in 1920 en vertegenwoordigde Nederland op de Olympische
Spelen te Antwerpen 1920, waar hij bleek te behooren tot de 4 snelste amateurscullers ter wereld.

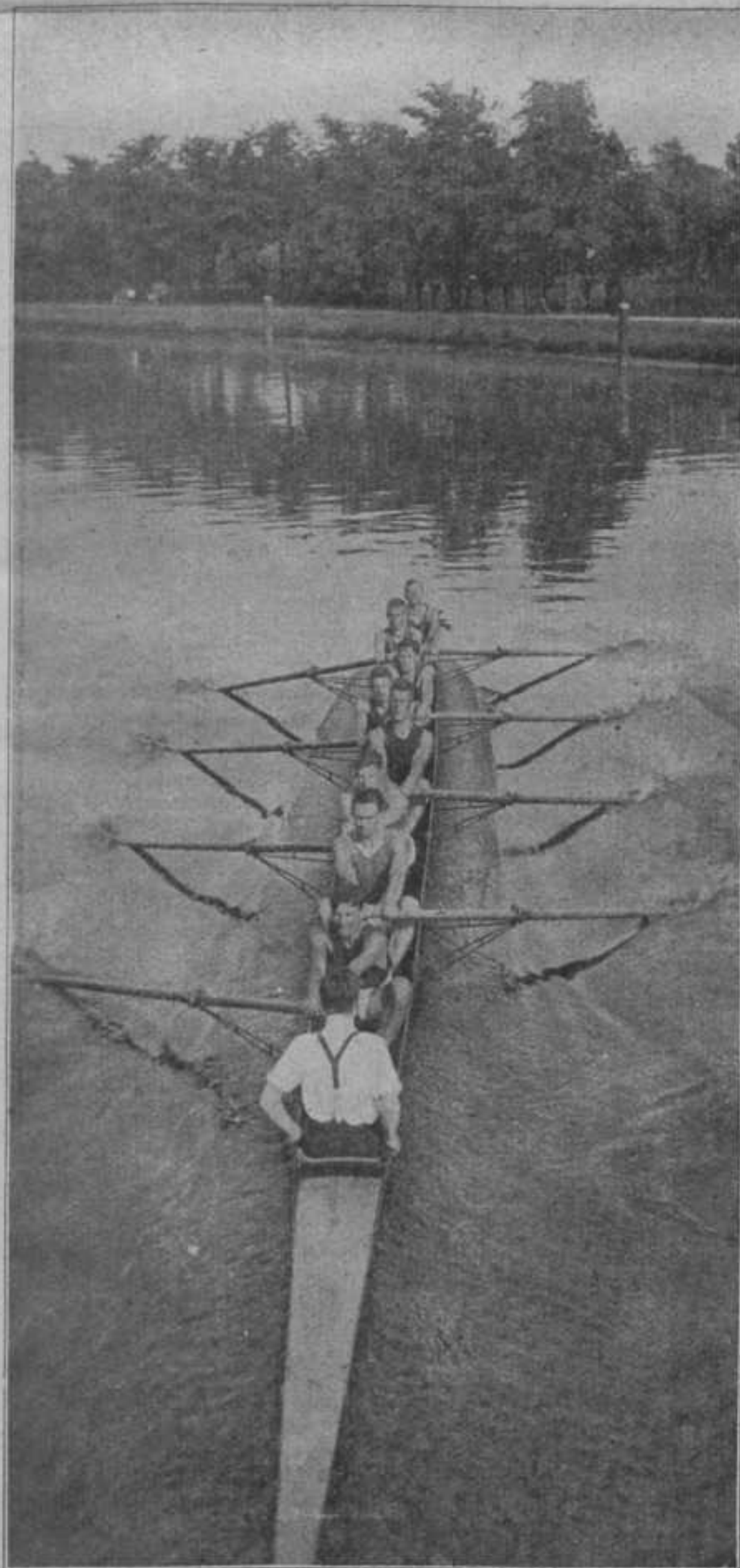
„Laga“ won de Varsity in de jaren:

1878	1881	1890	1902 ¹⁾	1907	1914	1917
1880	1888	1901 ¹⁾	1903 ¹⁾	1913	1915 ²⁾	1920

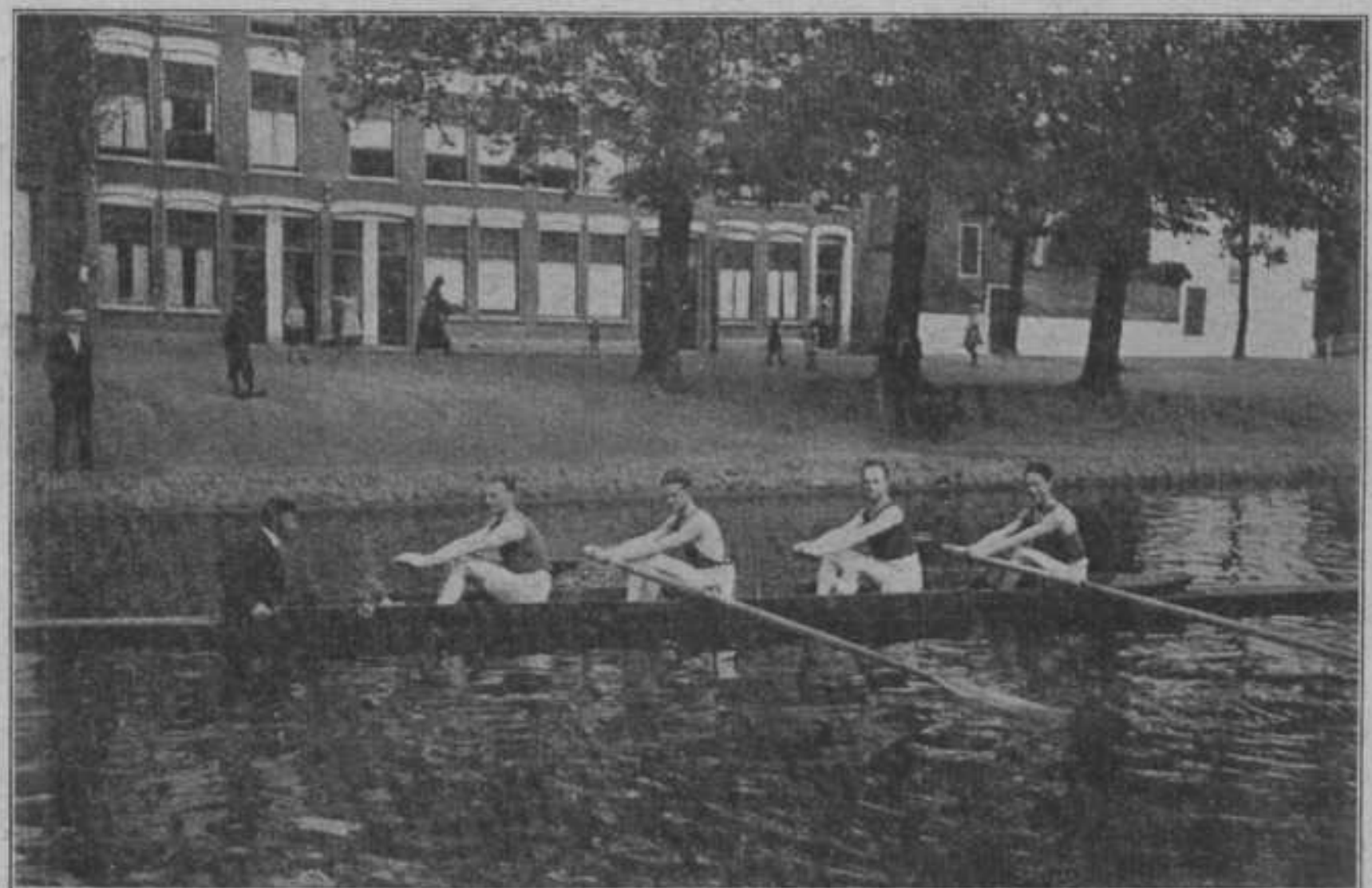
¹⁾ Oude acht hoofdnummer. ²⁾ Officieus.

„Laga“ staat bovenaan met een aantal van 13 gewonnen officieele Varsities. Daarop
volgen Nereus en Njord ieder met 10, dan Triton met 6, daarna Aegir met 1 Varsity.

1916:	1 prijs
1917:	3 prijzen en 1 premie
1918:	3 „ „ 5 premiën
1919:	20 „ „ 3 „
1920:	12 „ „ 1 premie.

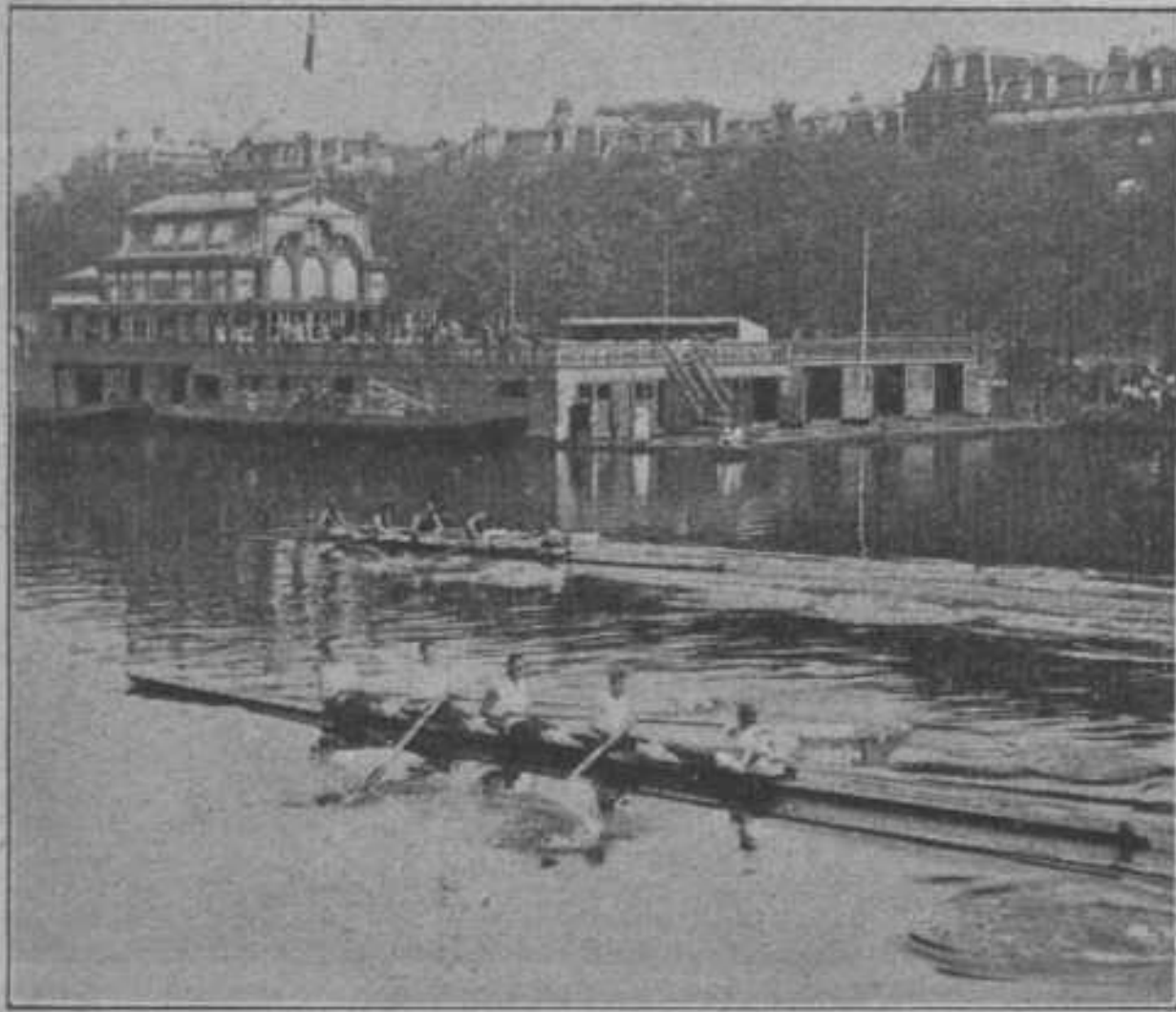
JONGE ACHT 1919.

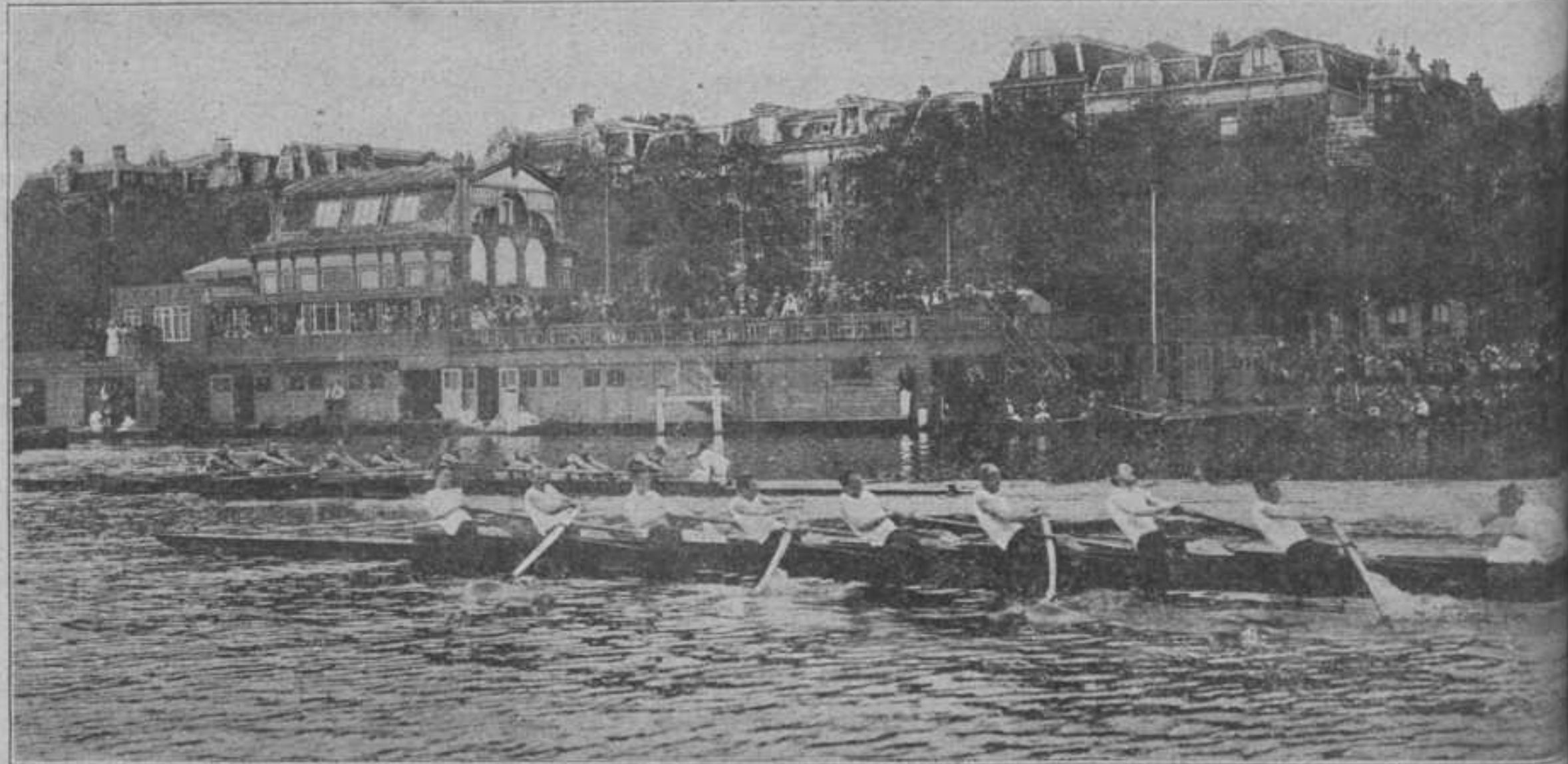
JONGE VIER 1919 OP DE AMSTEL.

Wonnen: Jonge vier B Hollandia, Jonge vier A en B Amstel-Jubileum,
Jonge vier B en Oude vier 2de klasse op de Koninklijke, het nummer
Gladde vier op roeidag te Leiden.

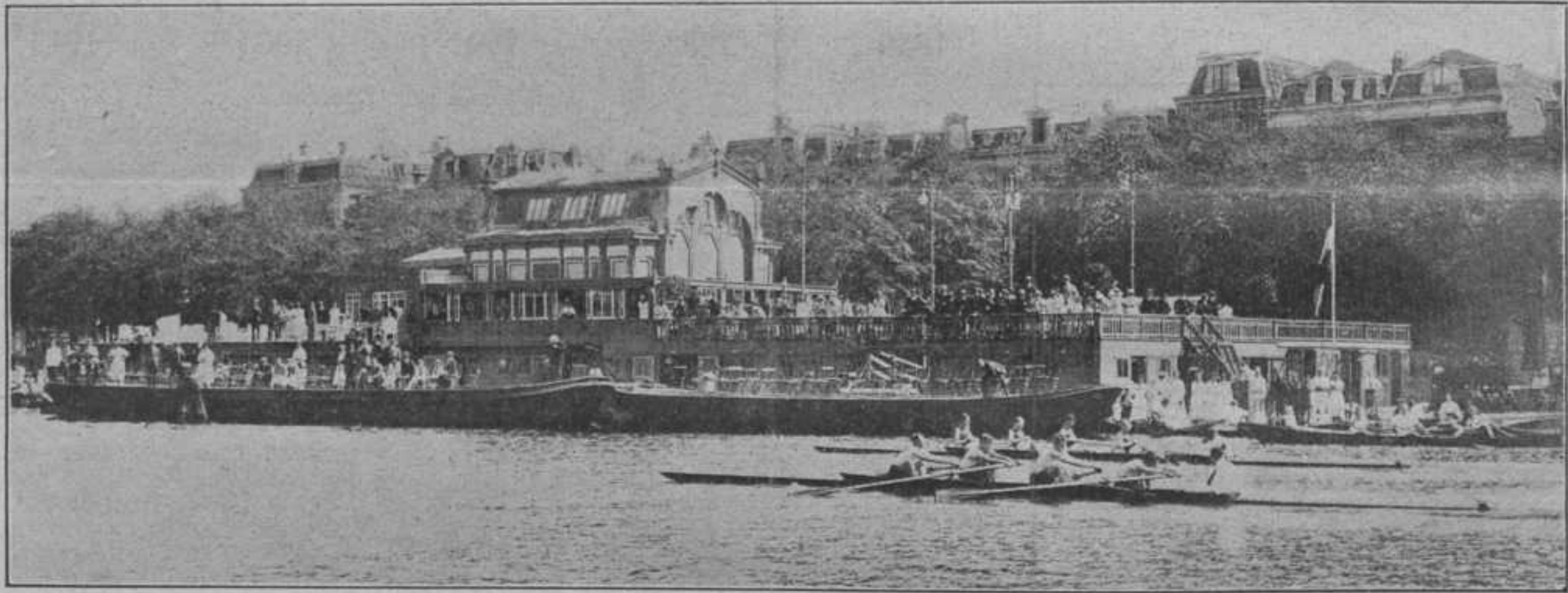

JONGE VIER 1920
won: Jonge vier A en B Hollandia,
Jonge vier B Koninklijke,
in goeden tijd van 7 min. 36 sec.

OUDE ACHT OP DEN TELEGRAAFBEKER WEDSTRIJD
wist den wedstrijd te winnen vóór de 3 concurrenten Dordt, Nereus, Triton en bracht daarmee ten vierden male de prijs in Laga's bezit. De eindstrijd tegen Dordt was bijzonder zwaar, daar deze ploeg over de baan grooter snelheid bleek te bezitten, hetgeen 13 spurten van Laga noodzakelijk maakte, waarmee zij zich echter Dordt van het lijf wist te houden en te winnen met $\frac{3}{4}$ lengte.

OUDE VIER 1920
wint het Kampioenschap op de Koninklijke, voornamelijk door haar doorzetten,
na over $\frac{3}{4}$ der baan achter te zijn geweest.

